

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 429 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

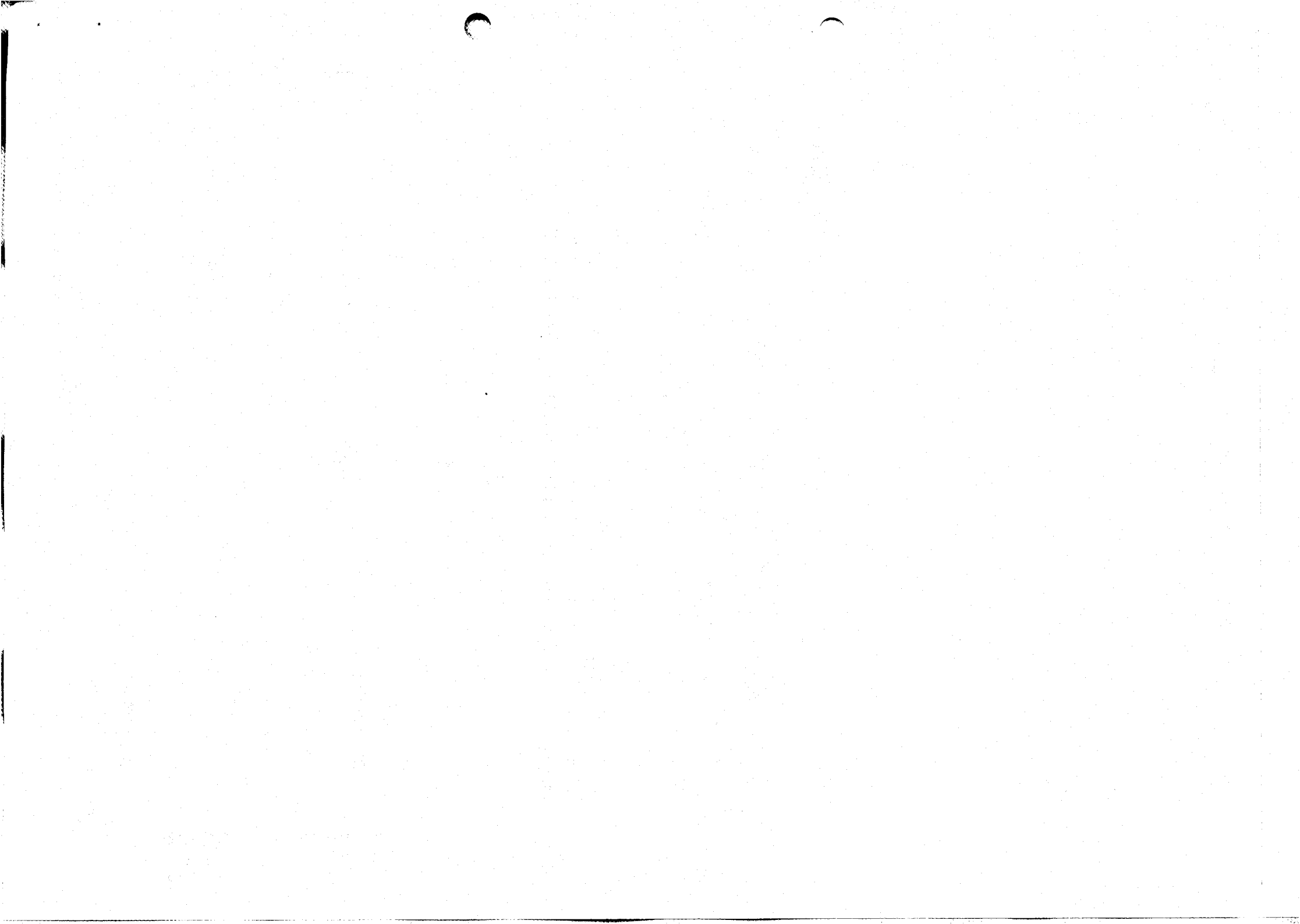
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

4. december 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med det ordinære møde i Det Europæiske Råd i Nice den 7.-9. december 2000 Formandskabets rapport om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik.

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 30. november 2000 (01.12)
(OR. fr)

14056/00

LIMITE

COSDP 73
PESC 548

FØLGESKRIVELSE

fra: Coreper
til: Rådet

Vedr.: Udkast til rapport fra formandskabet om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik

Nedenfor følger til Rådets godkendelse formandskabets udkast til rapport med tilhørende bilag. Rapporten vil blive forelagt for Det Europæiske Råd i Nice som et samlet dokument, der som fastsat i Feira omfatter spørgsmålet om revision af traktaten.

UDKAST TIL RAPPORT FRA FORMANDSKABET OM DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

Indledning

Det arbejde, der er gjort siden Det Europæiske Råds møder i Köln, Helsingfors og Feira, tager sigte på at give Den Europæiske Union midlerne til at spille sin rolle fuldt ud på den internationale scene og påtage sig sit ansvar i krisesituationer, idet EU foruden de instrumenter, som det allerede har til rådighed, skal have en selvstændig mekanisme til at træffe beslutninger og handle på sikkerhed- og forsvarsområdet. I krisesituationer er EU kendetegnet ved, at den kan mobilisere en lang række midler og instrumenter, såvel civile som militære, der giver den en samlet kapacitet til krisestyring og konfliktforebyggelse til støtte for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitikks mål.

Ved at udvikle denne selvstændige mekanisme til at træffe beslutninger, og til, hvor NATO som helhed ikke er involveret, at iværksætte og gennemføre EU-ledede militæroperationer som reaktion på internationale kriser, vil Den Europæiske Union blive i stand til at udføre alle Petersberg-opgaverne som fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse. Dette indebærer ikke, at der oprettes en europæisk hær. Medlemsstaterne kan suverænt beslutte, om de vil stille nationale ressourcer til rådighed for sådanne operationer. For de berørte medlemsstater er NATO stadig fundamentet for det kollektive forsvar af sine medlemmer og vil fortsat spille en vigtig rolle i krisestyring. Udviklingen af ESFP er med til at gøre de reformerede transatlantiske forbindelser levedygtige. Denne udvikling medfører også et egentligt strategisk partnerskab mellem EU og NATO i forbindelse med krisestyring under hensyntagen til begge organisationers beslutningsfrihed.

Udviklingen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik styrker EU's bidrag til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten. EU erkender, at FN's Sikkerhedsråd har hovedansvaret for at opretholde international fred og sikkerhed.

Det er blevet understreget under formandskabets drøftelser, at det er hensigtsmæssigt, at EU samarbejder med FN samt med OSCE og Europarådet, efterhånden som EU udvikler sin kapacitet til krisestyring og konfliktforebyggelse. I denne forbindelse har FN's generalsekretær også fremsat et forslag om et tættere samarbejde mellem EU og FN. EU udtrykker tilfredshed med kontakterne for nylig mellem FN's generalsekretær og EU's generalsekretær/højststående repræsentant, formandskab og trojka.

Udviklingen af EU's kapacitet til krisestyring øger udvalget af de instrumenter til reaktion på kriser, som det internationale samfund har til rådighed. Den indsats, der gøres, vil især sætte Europa i stand til mere effektivt og sammenhængende at efterkomme anmodninger fra førende organisationer som FN og OSCE. Denne udvikling er en integrerende del af styrkelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

I forbindelse med denne rapport har formandskabet noteret sig, at Danmark har erindret om protokol nr. 5 til Amsterdam-traktaten om Danmarks stilling.

I. UDVIKLING AF EN MILITÆR KAPACITET OG STYRKELSE AF DEN CIVILE KRISESTYRINGSKAPACITET

1) Udarbejdelse af det overordnede mål og af de militære kapacitetsmål, der blev fastsat i Helsingfors

Den største udfordring for medlemsstaterne er at udvikle en militær kapacitet, der kan stilles til rådighed for EU til krisestyring. Det drejer sig om at mobilisere medlemsstaternes indsats på dette område.

Bidragskonferencen i Bruxelles den 20. november viste, at Europa rent kvantitativt er i stand til fuldt ud at dække behovene i forbindelse med udførelse af de forskellige krisestyringsopgaver, der indgår i det overordnede mål, som blev fastsat i Helsingfors.

Medlemsstaterne gav ved denne lejlighed også udtryk for, at de er besluttede på at gøre den nødvendige indsats for yderligere at forbedre deres operationelle kapacitet med henblik på fuldt ud at dække behovene i forbindelse med de mest krævende Petersberg-opgaver, bl.a. vedrørende beredskabskapacitet, deployeringsevne, varighedskapacitet og interoperabilitet. Med hensyn til de kollektive mål er medlemsstaterne blevet enige om at fortsætte deres arbejde vedrørende kommando og operationsledelse, efterretning samt strategisk luft- og søtransport.

Rådet har godkendt den erklæring om militærkapacitetsbidrag, der blev offentliggjort efter samlingen den 20. november 2000, og definitionen af en "mekanisme for gennemgang af den militære kapacitet".

Denne skal sætte EU i stand til at følge udviklingen og gøre det lettere at opfylde tilsagnene om bidrag med henblik på at nå det overordnede mål, revidere målsætningerne på baggrund af udviklingen og også bidrage til, at der bliver sammenhæng mellem de tilsagn om bidrag, der er indgået i EU-sammenhæng, og for de berørte landes vedkommende de målsætninger, de har accepteret som led i NATOs planlægning og processen vedrørende planlægning og gennemgang under partnerskab for fred. Disse dokumenter findes som bilag til denne rapport.

På de ministermøder med de europæiske NATO-medlemmer uden for EU og andre lande, der ansøger om EU-medlemskab, der er holdt i forlængelse af bidragskonferencen, er der modtaget tilsagn om yderligere bidrag fra disse stater med henblik på deres deltagelse i EU-ledede operationer. Medlemsstaterne udtrykker tilfredshed med disse bidrag, der øger og styrker den kapacitet, der er til rådighed til EU-ledet krisestyring.

2) **Fastsættelse og iværksættelse af EU's kapacitet inden for de civile aspekter af krisestyring**

EU har fortsat udviklingen af civil kapacitet på de fire prioriterede områder, som Det Europæiske Råd fastsatte i Feira, nemlig politi, styrkelse af retsstatsprincippet, styrkelse af den civile forvaltning og civil beskyttelse. Arbejdet er blevet koncentreret om at nå det konkrete mål vedrørende politi, hvorefter medlemsstaterne skal være i stand til senest i 2003 at stille 5 000 politifolk til rådighed for internationale missioner, hvoraf 1 000 skal kunne udsendes inden for 30 dage, og om at fastsætte konkrete mål for styrkelse af retsstatsprincippet. Under drøftelserne i Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring er der gjort store fremskridt hen imod dette mål. Der er udviklet en metode og udformet nogle koncepter for gennemførelsen. Det gælder nu om at konkretisere medlemsstaternes tilsagn ved at indkalde frivillige bidrag. Det er desuden blevet konstateret, at Rådets Generalsekretariat permanent har brug for politiekspertes.

Arbejdet med styrkelse af retsstatsprincippet, som er den anden prioritet, der blev fastsat i Feira, vil gøre det muligt at fastsætte konkrete mål på dette område, der stemmer overens med udviklingen i EU's politikapacitet. På det seminar herom, der fandt sted i Bruxelles den 25. oktober, fremførte deltagerne de første betragtninger om og retningslinjer for det videre arbejde i Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring. Som led i dette arbejde er der oprettet en database i Rådets Generalsekretariat, som skal indeholde en oversigt over medlemsstaternes kapacitet vedrørende genetablering af retssystemet og fængselsvæsenet.

Der er indledt drøftelser om samarbejde med FN, OSCE og Europarådet. Disse skal fortsætte.

Bidrag fra stater, der ikke er medlemmer af EU, til EU's civile krisestyring, navnlig EU's politimissioner, vil blive behandlet i en positiv ånd efter regler, der skal fastsættes.

Et dokument, der indeholder de vigtigste punkter i det arbejde, der er gennemført vedrørende de civile aspekter af krisestyring, følger som bilag til denne rapport.

II. Indførelse af permanente politiske og militære strukturer

Den proces, der er indledt efter Det Europæiske Råds møde i Köln, har til formål at sætte EU i stand til at påtage sig alle aspekter af krisestyring. For at EU kan spille sin rolle fuldt ud på den internationale scene, må det råde over alle de instrumenter, der er nødvendige for en global tilgang til krisestyring, og skal navnlig

- udarbejde en sammenhængende europæisk tilgang til krisestyring og konfliktforebyggelse
- sikre synergi mellem de civile og militære aspekter af krisestyring
- dække samtlige Petersberg-opgaver.

For at EU kan påtage sig sit ansvar fuldt ud, har Det Europæiske Råd besluttet at oprette følgende permanente politiske og militære organer, der skal være klar til at påbegynde deres arbejde:

- Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité
- EU's Militærkomité
- EU's Militærstab.

Dokumenterne om disse organers sammensætning, beføjelser og funktion følger som bilag til denne rapport.

Midlerne til driften af disse organer, især militærstaben, bør snarest forøges.

For at sikre, at den civile og militære krisestyring bliver effektiv og sammenhængende, er det absolut nødvendigt at indføre en ordening, der sikrer synergi mellem de civile og militære instrumenter.

Et oplæg hertil (dok. 13957/1/00 REV 1) er forelagt af generalsekretæren/den højtstående repræsentant og taget til efterretning med interesse. Rådets Generalsekretariat har også udsendt et andet dokument om krisestyringsprocedurer, som bl.a. indeholder et bilag om Situationscentret. Dette dokument vil blive analyseret indgående, hvorefter der vil blive foretaget prøver og øvelser, således at det eventuelt kan tilpasses på grundlag af erfaringerne, inden det godkendes.

I denne krisestyringsplan spiller PSC en central rolle i fastlæggelsen og opfølgningen af EU's reaktion på en krise. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der kan være formand for PSC, spiller en vigtig rolle som igangsætter. Han bidrager også til at gøre EU's aktion og politik effektiv og synlig.

III. ORDNINGER FOR KONSULTATION OG DELTAGELSE AF EUROPÆISKE NATO-MEDLEMMER UDEN FOR EU OG ANDRE LANDE, DER SØGER OM EU-MEDLEMSKAB, I FORBINDELSE MED EU'S MILITÆRE KRISESTYRING

EU's projekt er åbent. For at opnå en effektiv krisestyring ønsker EU at få bidrag fra de europæiske NATO-medlemmer uden for EU og andre lande, der søger om EU-medlemskab, især dem, der har vilje og kapacitet til at stille omfattende midler til rådighed for Petersberg-opgaverne. I forbindelse med denne åbning over for tredjelande skal princippet om EU's beslutningsfrihed naturligvis overholdes.

Til iværksættelse af de bestemmelser, der blev vedtaget i Feira, har formandskabet indledt og udbygget en løbende, omfattende dialog om ESFP med de pågældende lande. Der blev således holdt ministermøder den 21. november i forlængelse af kapacitetsbidragskonferencen. Denne dialog er også blevet udbygget i IPSC, der holdt møder i den inklusive struktur den 27. juli, 2. oktober og 17. november, og på møder mellem militærekspertes med henblik på at forberede tredjelandenenes bidrag til kapacitetsmålene. Disse konsultationer har fundet sted ud over de møder, som EU har haft med sine partnere som led i den politiske dialog.

Dokumentet om ordninger for europæiske NATO-medlemmer uden for EU og andre lande, der søger om EU-medlemskab, findes i bilag til denne rapport. Ifølge disse ordninger kan de under hensyn til de tilsagn, der er givet, høres regelmæssigt uden for kriseperioder, og de inddrages i krisituationer i videst muligt omfang i EU-ledede militæroperationer.

IV. PERMANENTE ORDNINGER FOR KONSULTATION OG SAMARBEJDE MELLEML EU OG NATO

På grundlag af de beslutninger, som Det Europæiske Råd traf i Feira, og i nært samråd med NATO har EU under det franske formandskab fortsat arbejdet med at forberede indførelsen af permanente og effektive forbindelser mellem de to organisationer. De fælles dokumenter om ordningerne for konsultation, samarbejde og åbenhed med NATO og retningslinjerne for EU's adgang til NATO's aktiver og kapacitet (Berlin plus-aftalerne) udgør EU's bidrag til drøftelser om de kommende ordninger mellem de to organisationer. EU forventer, at NATO reagerer positivt, således at ordningerne kan iværksættes til gensidig tilfredshed.

Der udvikles konsultationer og samarbejde mellem de to organisationer om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål og krisestyring af fælles interesse med henblik på den mest hensigtsmæssige militære reaktion på en krise og en effektiv krisestyring, uden at der røres ved NATO's og EU's beslutningsfrihed.

EU minder om, at den lægger vægt på eventuelt at kunne benytte garantien for adgang til planlægningskapaciteten og formodningen om at kunne råde over NATO's aktiver og kapacitet, der er omhandlet i kommunikéet fra topmødet i Washington. EU vil benytte NATO i forbindelse med operationel planlægning af en operation, der involverer NATO's aktiver og kapacitet. Når EU undersøger valgmulighederne med henblik på en operation, vil udarbejdelsen af de strategiske militære muligheder kunne omfatte et bidrag fra NATO's planlægningskapacitet.

EU understreger betydningen af passende bestemmelser om adgang for dem, der ønsker det, til NATO's strukturer for efter behov at lette en effektiv deltagelse fra alle medlemsstaternes side i EU-ledede operationer, hvor NATO's aktiver og kapacitet udnyttes.

Møderne mellem Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomité og Det Nordatlantiske Samarbejdsråd den 19. september og den 9. november markerede en afgørende etape i udviklingen af et tillidsforhold mellem EU og NATO. Under drøftelserne i de ad hoc-grupper, der blev nedsat i Feira, og i Ekspertgruppen vedrørende Militær Kapacitet (HTF plus) er der gjort fremskridt vedrørende åbenhed og samarbejde mellem de to organisationer. Den foreløbige sikkerhedsaftale, der er indgået mellem de to generalsekretærer, har fremmet udviklingen af disse forbindelser, fordi den har muliggjort de første udvekslinger af dokumenter og banet vejen for en permanent ordning mellem EU og NATO.

V. INDDRAGELSE I EU AF WEU'S RELEVANTE FUNKTIONER

EU har bekræftet, at den agter at overtage WEU's krisestyring. Den har i den forbindelse noteret sig de foranstaltninger, som WEU-Rådet har truffet i Marseille for at drage konsekvenserne for WEU af udviklingen i EU.

Rådet har truffet følgende principbeslutninger om inddragelse af WEU's relevante funktioner i forbindelse med Petersberg-opgaverne:

- oprettelse af et satellitcenter og et institut for sikkerhedsstudier i form af agenturer, der skal omfatte de relevante dele af WEU's nuværende strukturer;
- EU's direkte styring af et teknisk politisamarbejde i Albanien, der afløser det multinationale rådgivende politikorps i Albanien, hvis styring Rådet havde overdraget til WEU med hjemmel i artikel 17 i TEU. Rådet har taget til efterretning, at målene med mine-rydningen i Kroatien i sin aktuelle form under WEU vil være nået ved udløbet af mandatet.

Rådet har også besluttet at styrke den transatlantiske dialog ved at give IES mandat til at udvikle aktiviteter i lighed med dem, som nu foregår i Det Transatlantiske Forum, efter nærmere regler, der skal fastlægges, og som gør det muligt for alle berørte stater at deltage.

VI. ORDNINGER FOR KONSULTATION OG DELTAGELSE AF ANDRE POTENTIALLE PARTNERE

I Feira blev der mindet om, at Rusland, Ukraine, andre europæiske stater, der deltager i den politiske dialog med EU, samt andre interesserede stater, f.eks. Canada, kan blive opfordret til at deltage i EU-ledede operationer.

Med henblik herpå foreslår EU, at dialogen, samarbejdet og konsultationen om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål med de pågældende lande som led i de gældende aftaler udbygges på grundlag af følgende principper:

Under normale forhold sørger EU for informationsudveksling om spørgsmål vedrørende ESFP og militær krisestyring på møder herom, der generelt holdes en gang hvert halve år i PSC's trojka. Om nødvendigt kan Rådet beslutte, at der skal holdes flere møder. I krisesituationer, når det undersøges, om der skal gennemføres en militær krisestyringsoperation, vil det være under disse konsultationer, der føres af trojkaen eller af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, at det kan drøftes, om de potentielle partnere eventuelt skal deltage.

EU har allerede udtrykt tilfredshed med den interesse, som Canada har udvist. I krisesituationer vil der finde intensiverede konsultationer sted med Canada. Canadas deltagelse vil være af særlig interesse i forbindelse med EU-operationer, hvor NATO's aktiver og kapacitet anvendes. Der vil derfor blive lagt særlig vægt på konsultation med Canada, når EU foretager en indgående behandling af en mulighed, der involverer NATO's aktiver og kapacitet.

De lande, som deltager i en operation, kan udpege forbindelsesofficerer til de militære planlægningsstabe og sammen med alle EU's medlemmer sidde i Udvalget af Bidragydere med de samme rettigheder og de samme forpligtelser som de øvrige deltagende stater, når det drejer sig om den løbende styring af operationen.

Disse grundlæggende principper berører ikke eventuelle særlige ordninger for konsultation og/eller deltagelse med visse af de berørte lande. Således har EU sammen med Rusland vedtaget en fælles erklæring om en styrkelse af dialogen om de politiske og sikkerhedspolitiske spørgsmål i Europa, hvori der navnlig lægges op til særlige konsultationer om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål.

VII. KONFLIKTFOREBYGGELSE

Det Europæiske Råd i hhv. Köln, Helsingfors og Feira har besluttet, at Unionen fuldt ud skal opfylde sine forpligtelser i forbindelse med konfliktforebyggelse. Derfor har Det Europæiske Råd i Feira opfordret generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen til at forelægge Det Europæiske Råd i Nice konkrete anbefalinger om, hvordan EU's indsats inden for konfliktforebyggelse kan gøres mere sammenhængende og mere effektiv.

Rapporten er blevet præsenteret for Det Europæiske Råd, som med tilfredshed har modtaget de konkrete anbefalinger, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen har fremlagt, og som har givet udtryk for, at det er nødvendigt at fortsætte dette arbejde.

VIII. MANDAT TIL DET KOMMENDE FORMANDSKAB

1. På grundlag af nærværende rapport opfordres det svenske formandskab til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant, at de i Rådet (almindelige anliggender) fortsætter arbejdet med udformningen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og iværksætter de nødvendige foranstaltninger på følgende områder:

a) Målet er hurtigt at gøre EU operationelt. Det Europæiske Råd skal træffe beslutning herom hurtigst muligt i løbet af 2001, og senest på Det Europæiske Råd i Laeken.

Med henblik herpå opfordres det svenske formandskab til:

- at træffe de nødvendige foranstaltninger til iværksættelse og validering af krisestyrings-systemet, herunder strukturer og procedurer
 - at fortsætte drøftelserne med NATO med henblik på etablering af ordninger mellem EU og NATO
 - at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i Göteborg
- b) opfølgning af målene for den militære kapacitet og tilsagnene i erklæringen om militærkapacitetsbidrag, navnlig ved hjælp af fastlæggelse af betingelserne for opfølgnings- og evalueringsmekanismen, for hvilken de store linjer er beskrevet i det dokument, der er vedlagt som appendiks til bilag I til denne rapport

- c) fortsættelse af det påbegyndte arbejde vedrørende krisestyringens civile aspekter, herunder udviklingen af en kapacitet til planlægning og udførelse af politioperationer og indkaldelse af frivillige bidrag på politiområdet samt udarbejdelsen af andre konkrete mål
 - d) gennemførelse af de beslutninger, som dette Europæiske Råd tager om de permanente ordninger med de europæiske NATO-medlemsstater, som ikke er medlemmer af EU, og med ansøgerlandene samt fremlæggelse af forslag om betingelserne for tredjelandes deltagelse i krisestyringens civile aspekter
 - e) iværksættelse af ordninger for konsultation med og deltagelse af andre mulige partnere på grundlag af principper, der fastsættes af Det Europæiske Råd i Nice
 - f) oprettelse - i form af agenturer under EU - af et "satellitcenter" (der skal udnytte satellit- og luftfotos), og et "institut for sikkerhedsstudier", som skal omfatte de relevante dele af de tilsvarende eksisterende strukturer i WEU
 - g) afgrænsning af eventuelle områder for samarbejde mellem Den Europæiske Union og De Forenede Nationer vedrørende krisestyring og af reglerne herfor
 - h) udarbejdelse af forslag til forbedring af sammenhængen og effektiviteten i forbindelse med Den Europæiske Unions indsats på konfliktforebyggelsesområdet.
2. Det svenske formandskab opfordres til at forelægge en rapport om disse emner for Det Europæiske Råd i Göteborg.

BILAG I

ERKLÆRING OM MILITÆRKAPACITETSBIDRAG

1. Siden Det Europæiske Råd i Köln i juni 1999, og navnlig som resultat af den indsats, der blev gjort af det finske og det portugisiske formandskab, har udviklingen og opbygningen af de midler og den civile og militære kapacitet, der kræves for at Unionen kan træffe afgørelser om alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er defineret i traktaten om Den Europæiske Union ("Petersberg-opgaverne"¹), samt gennemførelsen heraf været en prioriteret opgave for Unionen. Unionen har i denne forbindelse understreget sin vilje til at udvikle en selvstændig kapacitet til at træffe beslutninger og til, hvor NATO som helhed ikke er involveret, at iværksætte og gennemføre EU-ledede militæroperationer som reaktion på internationale kriser. Medlemsstaterne har med henblik herpå besluttet at udvikle en mere effektiv militærkapacitet. Denne proces, hvor unødvendige overlapninger vil blive undgået, betyder ikke, at der oprettes en europæisk hær. Denne udvikling er en integrerende del af styrkelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Unionen vil på denne måde kunne bidrage yderligere til den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt, OSCE's charter og slutakten fra Helsingfors. Unionen erkender, at FN's Sikkerhedsråd har hovedansvaret for at opretholde international fred og sikkerhed.
2. For så vidt angår den militære kapacitet, der skal supplere de øvrige instrumenter, som Unionen råder over, satte medlemsstaterne på Det Europæiske Råd i Helsingfors i december 1999 sig som overordnet mål (Headline Goal) inden 2003 i løbet af en frist på mindre end 60 dage at være i stand til at udsende og i mindst et år opretholde styrker op til korpsniveau (60 000 mand). Disse styrker skal være militært uafhængige med den nødvendige kommando-, operationsledelses- og efterretningskapacitet, logistik, andre kampstøttetjenester og desuden, når det er relevant, luft- og flådeelementer. Medlemsstaterne besluttede også i Helsingfors

¹ Petersberg-opgaverne omfatter humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse. (EU-traktatens artikel 17, stk. 2).

hurtigt at fastlægge kollektive kapacitetsmål, navnlig inden for kommando og operationsledelse, efterretning og strategisk transport. På Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 tilskyndede Unionen desuden de lande, som ansøger om tiltrædelse af EU, samt de europæiske NATO-lande, der ikke er medlemmer af EU, til at bidrage til at forbedre den europæiske kapacitet. Den indsats, der er gjort efter Det Europæiske Råd i Feira, har givet Unionen mulighed for at fastlægge den vifte af midler, der kræves for at gennemføre alle Petersberg-opgaverne, også de mest krævende. Indsatsen har gjort det muligt at indkredse Unionens behov med hensyn til militær kapacitet og styrker med henblik på at nå det overordnede mål. De indkredsede behov findes i et kapacitetskatalog. Som besluttet på Det Europæiske Råd i Feira er der ved udarbejdelsen af dette katalog trukket på NATO's militære ekspertise.

3. Medlemsstaterne deltog den 20. november 2000 i Bruxelles i en kapacitetsbidragskonference, der gjorde det muligt at sammenstille de konkrete, nationale bidrag til de militære kapacitetsmål, der blev fastsat af Det Europæiske Råd i Helsingfors¹. Konferencen gjorde det ligeledes muligt at indkredse en række områder, hvor der skal ske en opgradering af de eksisterende midler, investeringer eller udvikling og samordning med henblik på gradvis at tilvejebringe eller forbedre den kapacitet, der er nødvendig for en selvstændig EU-aktion. Medlemsstaterne har givet meddelelse om deres indledende bidrag i den forbindelse.

Denne konference er første fase i en krævende proces, der tager sigte på at udbygge Unionens militære krisestyringskapacitet med det formål at nå det overordnede mål for 2003, og som vil forsætte efter dette tidspunkt for at nå de kollektive kapacitetsmål. På Det Europæiske Råd i Helsingfors besluttede medlemsstaterne også hurtigt at opstille kollektive kapacitetsmål inden for kommando og operationsledelse, efterretning og strategisk transport, idet de udtrykte tilfredshed med de beslutninger, som visse medlemsstater allerede havde bebudet, og som gik i retning af at udvikle og samordne militære midler til overvågning og hurtig varsling, at åbne bestående nationale værnsmæssige stabe for officerer fra andre medlemsstater, at udbygge

¹ Danmark har henvist til protokol nr. 5, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

bestående europæiske multinationale styrkers kapacitet til hurtig reaktion, at forberede oprettelsen af en europæisk lufttransportkommando, at øge antallet af tropper, der kan indsættes med kort varsel og at udbygge den strategiske søtransportkapacitet. Disse bestræbelser vil blive videreført. Det er nemlig fortsat af afgørende betydning for den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik troværdighed og effektivitet, at Unionens militære krisestyringskapacitet udbygges, således at den kan intervenere med eller uden anvendelse af NATO-midler.

4. På kapacitetsbidragskonferencen gav medlemsstaterne i overensstemmelse med Det Europæiske Råds afgørelser fra Helsingfors og Feira tilsagn om på et frivilligt grundlag at yde nationale bidrag, der svarer til den kapacitet til hurtig reaktion, der er nødvendig for at nå det overordnede mål. Disse tilsagn er samlet i en fortegnelse, det såkaldte "styrkekatalog". En analyse af dette katalog viser, at Unionen i 2003 i overensstemmelse med det overordnede mål, der blev fastlagt i Helsingfors, vil være i stand til at udføre alle Petersberg-opgaver, men at visse former for kapacitet må forbedres såvel kvantitativt som kvalitativt for at optimere den kapacitet, der står til rådighed for Unionen. I den forbindelse har ministrene på ny bekræftet deres tilsagn om, at de mål, der blev fastlagt på Det Europæiske Råd i Helsingfors, skal opfyldes fuldt ud. Derfor vil de hurtigst muligt finde frem til supplerende initiativer, som de kan iværksætte på nationalt plan eller i samarbejde med partnere for at opfylde de behov, som er blevet identificeret. Denne indsats er et supplement til de bidrag, der allerede er fastlagt. For de pågældende lande vil indsatsen være med til at styrke deres indsats inden for rammerne af NATO's forsvarskapacitetsinitiativ (DCI).

A) Vedrørende styrkerne

På det kvantitative plan er de frivillige bidrag, som medlemsstaterne har bebudet, fuldt ud tilstrækkelige til at nå det overordnede mål, der blev fastlagt i Helsingfors (60 000 mand der kan udsendes inden for en frist på 60 dage og i mindst et år). Disse bidrag, som findes i styrkekataloget, udgør en pulje på over 100 000 mand, ca. 400 kampfly og 100 fartøjer, hvilket fuldt ud er tilstrækkeligt til at udføre de forskellige krisestyringsopgaver, som indgår i det overordnede mål.

Når Unionens kompetente politiske og militære organer inden udgangen af 2003 under Rådets myndighed er i stand til sikre politisk kontrol med og strategisk ledelse af de operationer, der gennemføres af Unionen, kan denne efterhånden påtage sig Petersberg-opgaver i kraft af sin øgede militære kapacitet. Det er imidlertid blevet understreget, at der er behov for i endnu højere grad at forbedre beredskabskapaciteten, deployeringsevnen, udholdenheden og styrkernes interoperabilitet for fuldt ud at leve op til kravene i de mest krævende Petersberg-opgaver. Der bør også gøres en indsats på specifikke områder som militærudrustning, herunder våben og ammunition, støttetjenester, også på sundhedsområdet, samt forebyggelse af operative risici og beskyttelse af styrkerne.

B) Vedrørende strategisk kapacitet

Hvad angår kommando, operationsledelse og kommunikation har medlemsstaterne tilbudt et tilfredsstillende antal nationale eller multinationale stabe på strategisk og operativt niveau samt på styrke- og værnsniveau. Disse tilbud bør først evalueres mere indgående på det kvalitative plan, for at Unionen foruden eventuel NATO-kapacitet også kan råde over de optimale midler til kommando og operationsledelse. Unionen minder i den forbindelse om vigtigheden af hurtigt at afslutte de igangværende drøftelser om adgang til NATO's kapacitet og midler. EU's militærstab, som i løbet af 2001 vil opnå en indledende operationel kapacitet, vil kunne styrke Unionens fælles kapacitet til hurtig varsel og give den kapacitet til at foretage situationsevaluering og strategisk planlægning forud for beslutninger.

Hvad angår efterretninger har medlemsstaterne foruden billedfortolkningskapaciteten ved satellitcentret i Torrejon tilbudt en række instrumenter, der kan bidrage til Unionens analysekapacitet og evne til situationsovervågning. De har ikke desto mindre noteret sig, at der må gøres en kraftig indsats på området, så man i fremtiden kan råde over flere strategiske efterretninger.

Hvad angår den strategiske transportkapacitet til vands og i luften, som Unionen råder over, er det nødvendigt med forbedringer for at sikre, at Unionen i alle tilfælde kan udføre de mest krævende Petersberg-opgaver som defineret i Helsingfors.

5. I overensstemmelse med beslutningerne fra De Europæiske Råd i Helsingfors og Feira om kollektive kapacitetsmål har medlemsstaterne ligeledes givet tilsagn om på mellemlang og lang sigt at forbedre deres kapacitet yderligere, både på det operative og på det strategiske område. Medlemsstaterne har givet tilsagn om, navnlig inden for rammerne af de igangværende reformer af deres væbnede styrker, at træffe foranstaltninger til at styrke deres egen kapacitet og gennemføre eksisterende eller planlagte projekter til gennemførelse af multinationale løsninger, herunder også fælles anvendelse af midlerne.

Projekterne drejer sig om:

- forbedring af de europæiske styrkers beredskabskapacitet, deployeringsevne og udholdenhed samt af styrkernes interoperabilitet
- udvikling af "strategisk" kapacitet : strategisk mobilitet for hurtigt at kunne bringe styrkerne til operationsområdet; stabe til at kommandere og lede styrkerne og de tilknyttede informations- og kommunikationssystemer; midler til at sikre dem efterretninger
- styrkelse af den grundlæggende operative kapacitet inden for rammerne af en krisestyringsoperation. I den forbindelse er der blevet peget på eftersøgnings- og redningsmidler under operative vilkår, forsvarsforanstaltninger mod jord-til-jord missiler, præcisionsvåben, logistisk støtte og simuleringsværktøjer.

Den omstrukturering, der finder sted i de europæiske forsvarsindustrier i visse medlemsstater, er i den forbindelse en positiv faktor. Den understøtter udviklingen af europæisk kapacitet. F.eks. har de pågældende medlemsstater peget på det igangværende arbejde med en række væsentlige projekter, der vil bidrage til at styrke den kapacitet, der står til rådighed for Unionen: det fremtidige transportfly (Airbus A 400M), transportfartøjer, helikoptere til troppe-transport (NH 90). Visse medlemsstater har ligeledes tilkendegivet, at de vil bestræbe sig på at anskaffe materiel, der kan øge sikkerheden og effektiviteten under militæraktioner. Endelig har medlemsstaterne givet tilsagn om at forbedre Unionens garanterede adgang til satellitbilleder, navnlig takket være udviklingen af nyt optisk satellitudstyr og radarsatellitudstyr (Helios II, SAR Lupe og Cosmos Skymed).

6. For at sikre kontinuiteten i den europæiske kapacitetsopbygning er medlemsstaterne blevet enige om at definere en evalueringsmekanisme, der sikrer opfølgning og letter fremskridt hen imod opfyldelsen af de forpligtelser, de har indgået for at nå det overordnede mål, såvel kvantitativt som kvalitativt.

Den skitse til mekanisme, som vil blive godkendt på Det Europæiske Råd i Nice (jf. appendiks til bilag I), sigter mod at give Unionen kapacitet til evaluering og opfølgning af dens mål (baseret på EU's Taskforce vedrørende det Overordnede Mål (HTF)) på grundlag af en høring mellem medlemsstaterne. For at undgå unødvendig overlappning kan den for de berørte medlemsstaters vedkommende støtte sig på tekniske data, der stammer fra NATO's eksisterende ordninger, som f.eks. forsvarsplanlægningsprocessen (DPP) og planlægnings- og gennemgangsprocessen (PARP). Dette anvendes med støtte fra EU's militærstab (EUMS) og gennem høring af eksperter via en gruppe, der er nedsat efter samme model som den, der blev anvendt ved udformningen af kapacitetskataloget (HTF Plus). Desuden vil information og åbenhed blive sikret på passende vis mellem Unionen og NATO af Gruppen vedrørende Kapaciteter, der er nedsat af de to organisationer, og som vil træffe foranstaltninger for at sikre sammenhængen i udviklingen af Unionens og NATO's kapaciteter på de områder, hvor de er sammenfaldende (navnlig derr kapacitet, der blev defineret på Det Europæiske Råd i Helsingfors og i NATO's forsvarskapacitetsinitiativ).

Mekanismen baseres på følgende principper:

- a) bevarelse af Unionens selvbestemmelsesret, navnlig med henblik på definition, evaluering, kontrol og opfølgning af kapacitetsmål
- b) anerkendelse af, at de givne tilsagn er af politisk og frivillig karakter, hvilket indebærer, at medlemsstaterne er ansvarlige for eventuelle justeringer af forpligtelserne efter endt evaluering
- c) åbenhed, enkelhed og klarhed for navnlig at kunne sammenligne medlemsstaternes tilsagn
- d) løbende evaluering af de fremskridt, der er gjort, på grundlag af rapporter, der giver ministrene mulighed for at træffe de relevante beslutninger
- e) den nødvendige smidighed for at tilpasse forpligtelserne til nye behov

Forbindelserne med NATO:

Ordningerne vedrørende åbenhed, samarbejde og dialog mellem Unionen og NATO bør fastlægges i dokumentet om permanente ordninger mellem Unionen og NATO. Evalueringsmekanismen bør desuden tage hensyn til følgende principper:

- f) de pågældende landes behov for at sikre sammenhængen mellem de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af Unionen, og de styrkemål, der er godkendt inden for rammerne af NATO's eller PARP's forsvarsplanlægning
- g) behovet for gensidig styrkelse af Unionens kapacitetsmål og af de mål, der for de involverede landes vedkommende hidrører fra forsvarskapacitetsinitiativet
- h) behovet for at undgå unødige gentagelse af procedurer, f.eks. anmodning om oplysninger

Forbindelserne med tredjelande:

- i) mekanismen skal sikre, at der tages hensyn til bidragene fra de europæiske lande, der er medlem af NATO, men ikke af Unionen, og ansøgerlandene, således at deres supplerende bidrag, som øger den europæiske kapacitet, kan evalueres, og deres eventuelle deltagelse i EU-ledede operationer kan fremmes i overensstemmelse med konklusionerne fra Helsingfors og Feira

Gennemgangen af det arbejde, der finder sted i Unionen, vil blive støttet af EUMS inden for rammerne af dens mandat, og der vil blive udarbejdet rapporter til Rådet om denne gennemgang.

* * *

For så vidt angår ministermøderne den 21. november 2000 har medlemsstaterne givet udtryk for tilfredshed med, at de lande, der søger om at tiltræde Unionen, og NATO's europæiske medlemsstater som svar på opfordringen fra Det Europæiske Råd i Feira vil bidrage til forbedringen af den europæiske kapacitet i form af yderligere tilsagn.

De bidrag, som fremkom på ministermøderne den 21. november 2000, vil øge den kapacitet, der er til rådighed for EU-ledede operationer, således at Unionens interventionskapacitet så vidt muligt kan tilpasses omstændighederne. Bidragene vil være et vigtigt supplement til de kapacitetsbidrag, medlemsstaterne har tilbudt. Medlemsstaterne har i den forbindelse givet tilsagn om, at bidragene vil blive evalueret sammen med de pågældende lande under anvendelse af de samme kriterier som dem, der gælder for medlemsstaterne.

Appendiks til BILAG I**GENNEMFØRELSEN AF DET OVERORDNEDE MÅL
MEKANISMEN TIL GENNEMGANG AF DEN MILITÆRE KAPACITET****INDLEDNING**

1. Det Europæiske Råd i Helsingfors (10.-11. december 1999) besluttede at gå videre med gennemførelsen af kapacitetsmålene (et overordnet mål og kollektive mål inden for kommando og operationsledelse, efterretning og strategisk transport) for at kunne gennemføre alle de Petersberg-opgaver, der er fastlagt i Amsterdam-traktaten, herunder de mest krævende.
2. Det Europæiske Råd pålagde desuden Rådet (almindelige anliggender) at fastlægge det overordnede mål og kapacitetsmålene samt at udvikle en "konsultationsmetode, hvorefter disse mål kan nås og opretholdes, og hvorigennem de enkelte medlemsstater kan fastlægge deres nationale bidrag på baggrund af deres politiske vilje og engagement over for disse mål, idet der regelmæssigt gøres status over de fremskridt, der gøres".
3. Det Europæiske Råd i Feira noterede sig de fremskridt, der var gjort, og insisterede på, at det er vigtigt, "at der indføres en gennemgangsmekanisme, således at fremskridtene hen imod disse mål kan måles".

FREMSKRIDT SIDEN HELSINGFORS

4. Siden Helsingfors
 - a) er det overordnede mål blevet fastlagt af medlemsstaternes militærekspertter, som, om nødvendigt bistået af eksperter fra NATO, har givet en detaljeret kvantitativt og kvalitativt beskrivelse af den reserve eller det "styrkekatalog", der er nødvendigt for at kunne løse alle de planlagte Petersberg-opgaver. Medlemsstaterne har meddelt, hvor stort deres nationale bidrag bliver, og indkredset de områder, hvor fremskridt stadig er nødvendige for at kunne gennemføre alle Petersberg-opgaverne, også de mest krævende;
 - b) har medlemsstaterne på kapacitetsbidragskonferencen den 20. november givet tilsagn med hensyn til såvel de eksisterende midler som de foranstaltninger, der skal dække de resterende behov;
 - c) er der taget hensyn til kapacitets- og styrkebidragene fra de europæiske lande, der er medlem af NATO, men ikke af EU, og de lande, der ansøger om tiltrædelse af EU; disse bidrag er blevet værdsat som supplerende bidrag til forbedringen af den europæiske militærkapacitet.

MÅLENE FOR EU'S REVISIONSMEKANISME

5. Som opfølgning dels af fastlæggelsen af det overordnede mål, der er gjort rede for i et detaljeret katalog over nødvendige kapaciteter, og dels af meddelelsen om de nationale tilsagn om at levere disse kapaciteter, skal der nu fastlægges en nærmere definition af den gennemgangs-mekanisme, der blev peget på i Helsingfors. Den har tre specifikke mål:
- a) at gøre det muligt for EU at sikre opfølgningen og lette fremskridt hen imod opfyldelsen af de forpligtelser, EU har indgået for at nå det overordnede mål, såvel kvantitativt som kvalitativt;
 - b) at gøre det muligt for EU at vurdere og om nødvendigt revidere de kapacitetsmål, som EU har fastlagt, så de dækker behovene i forbindelse med alle aspekter af Petersberg-opgaverne uanset skiftende omstændigheder;
 - c) at medvirke til at skabe sammenhæng mellem de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af EU, og for de lande, der er berørt heraf, de styrkemål, der er godkendt inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred (PARP).

Som vedtaget i Helsingfors skal de berørte medlemsstater desuden anvende de eksisterende metoder inden for forsvarsplanlægning, herunder eventuelt NATO's, og Partnerskab for Freds planlægnings- og gennemgangsproces (PARP).

PRINCIPPER

6. Den konsultationsmetode og den gennemgangsproces, man gik ind for i Helsingfors, skal opfylde følgende principper:
- a) bevarelsen af EU's selvbestemmelsesret, navnlig med henblik på definition, gennemgang, kontrol med og opfølgning af kapacitetsmål;
 - b) anerkendelse af, at de givne tilsagn er af politisk og frivillig karakter, hvilket indebærer, at medlemsstaterne er ansvarlige for eventuelle justeringer af forpligtelserne efter endt gennemgang;
 - c) åbenhed, enkelthed og klarhed for navnlig at kunne sammenligne medlemsstaternes tilsagn;
 - d) de fremskridt der er gjort evalueres jævnligt på grundlag af rapporter, der giver ministrene mulighed for at træffe de relevante beslutninger;
 - e) den nødvendige smidighed for at tilpasse forpligtelserne til nye behov.

Forbindelserne med NATO:

Ordningerne vedrørende åbenhed, samarbejde og dialog mellem EU og NATO bør fastlægges i dokumentet om permanente ordninger mellem EU og NATO. Gennemgangsmekanismen bør desuden tage hensyn til følgende principper :

- f) de pågældende lande må sikre sammenhængen mellem de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af EU, og de styrkemål, der er godkendt inden for rammerne af NATO's eller PARP's planlægning ;
- g) det er vigtigt med gensidig styrkelse af EU's kapacitetsmål og dem, der for de involverede landes vedkommende stammer fra forsvarskapacitetsinitiativet.
- h) det er vigtigt at undgå unødigt overlappende processer såsom anmodning om oplysninger.

Forbindelserne med tredjelande:

- i) mekanismen sikrer, at der tages hensyn til bidragene fra de af de europæiske lande, der er medlem af NATO, men ikke af EU, og ansøgerlande, således at deres supplerende forpligtelser, som bidrager til forbedringen af den europæiske kapacitet, kan evalueres, og deres eventuelle deltagelse i operationer, der gennemføres under EU's ledelse, kan lattes i overensstemmelse med konklusionerne fra Helsingfors og Feira.

EU'S EVALUERINGSPROCES: OPGAVER

7. Fremskridtene siden Helsingfors udgør de første etaper i den planlægnings- og evalueringsproces, der fortsat skal foretages med jævne mellemrum.

Processen skal fortsat bygge på den metode, der med held er blevet anvendt i forbindelse med den første udarbejdelse af det overordnede mål, idet man bl.a. kan inddrage eksperter fra medlemsstaterne og NATO via ekspertgrupper efter Headline Task Force/Headline Task Force Plus-modellen (HTF/HTFPlus). EUMS medvirker i forbindelse med denne proces ved udarbejdelsen, gennemgangen og revisionen af kapacitetsmålene i overensstemmelse med sit mandat.

Der indgives beretninger om hele dette arbejde til EU's Militærkomité, som om nødvendigt retter henstillinger til PSC.

EU-mekanismen omfatter følgende hovedopgaver:

- a) Fastlæggelse af EU's kapacitetsmål for militær krisestyring. De mål, der oprindeligt blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Helsingfors gennemgås og revideres om nødvendigt. Nye kapacitetsmål samt en relevant tidsplan vil blive fastsat af Det Europæiske Råd, når det finder det nødvendigt, at EU's politiske beslutninger kommer til udtryk i udviklingen af FESFP.

- b) EU's Militærkomité's regelmæssige udgivelse af et "katalog" over de styrker og nødvendige kapaciteter, der følger af disse mål. Udgivelsen skal bygge på forberedelsen og analysen af planlægningshypoteser og -scenarier, der foretages af en arbejdsgruppe af nationale eksperter, bistået af EU's militærstab (HTF), der trækker på NATO'S ekspertise via en ekspertgruppe efter HTFPlus-modellen.
- c) Fastlæggelse og harmonisering af de nationale bidrag på baggrund af de nødvendige kapaciteter. Denne opgave blev i første instans løst på ministerkonferencen om kapacitetstilsagn i november 2000, efter at der forinden under ledelse af EUMS gentagne gange var foretaget en opgørelse af medlemsstaternes oprindelige tilbud, en kvantitativ og kvalitativ undersøgelse, en fastlæggelse af de behov, der ikke er helt opfyldt, og en opgørelse af de supplerende tilbud. De nationale bidrag skal igen evalueres og harmoniseres på baggrund af revisionen af de aftalte behov. For de berørte landes vedkommende skal det ske således, at der sikres sammenhæng mellem forsvarsplanlægningen og planlægnings- og gennemgangsprocessen (PARP).
- d) Den kvantitative og kvalitative undersøgelse af fremskridtene hen imod gennemførelsen af de tidligere aftalte nationale tilsagn, herunder behovene for styrkernes interoperabilitet (C3, øvelser, træning, udstyr)¹ og styrkernes disponibilitetsstandarder. Evalueringen foretages af EU's Militærkomité på baggrund af det udførlige arbejde i ekspertgruppen (HTF), eventuelt bistået af NATO via ekspertgruppen efter HTFPlus-modellen. EU's Militærkomité skal afsløre enhver mangel og rette henstillinger til PSC om de foranstaltninger, der skal sikre, at medlemsstaternes tilsagn svarer til behovene.
- e) Eventuelt ændring af de nationale tilsagn.

EU'S EVALUERINGSMETODE: MEKANISMER

8. I lyset af de positive erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med arbejdet siden Det Europæiske Råd i Helsingfors med at udarbejde styrkemål skulle det være muligt for de militære eksperter, navnlig fra hovedstæderne, med bistand fra EU's militærstab, og fra NATO/SHAPE og den internationale militærstab (IMS) (via ekspertgrupper efter HTF og HTFPlus-modellen) at fortsætte deres aktiviteter regelmæssigt for bl.a. at:
- gøre det muligt at udveksle de nødvendige oplysninger (navnlig fra DPP og PARP for de berørte medlemsstater og for at undgå unødvendige overlapninger)
 - foretage den tekniske evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til forpligtelserne, herunder vedrørende kvalitative spørgsmål som beredskab, standarder og interoperabilitet.

EU's Militærkomité vil uddrage konklusionerne af udvekslingerne på ekspertniveau med henblik på at forelægge hensigtsmæssige anbefalinger for PSC.

¹ C3 = Kommando, kontrol og kommunikation.

9. En gruppe vedrørende henholdsvis EU- og NATO-kapaciteterne, baseret på den ad hoc-gruppe, der blev nedsat på Det Europæiske Råd i Feira, vil træffe foranstaltninger for at sikre sammenhængen i udviklingen af EU's og NATO's kapacitet på de områder, hvor de er sammenfaldende (navnlig den kapacitet, der udspringer af det samlede mål for EU, DCI¹ og NATO). Den vil bidrage til gennemsigtigheden, udvekslingen af oplysninger og dialogen mellem de to organisationer:

Den har til formål at fremme:

- udvekslingen af oplysninger om kapacitetsspørgsmål
- den gensidige forståelse vedrørende situationen for deres respektive kapaciteter
- det samlede overblik over sammenhængen mellem EU's mål, og - for de berørte landes vedkommende - de mål, der følger af NATO's planlægningsproces, herunder forsvarsplanlægningen og PARP
- ekspertdrøftelserne om kvalitative spørgsmål som f.eks. beredskab, standarder og interoperabilitet.

Det er både de berørte medlemsstater og EU's og NATO's opgave at uddrage passende konklusioner af gruppens arbejde.

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

10. Supplerende bidrag fra de europæiske NATO-stater, som ikke er medlemmer af EU, og fra andre kandidatlande vil blive inddraget og modtaget som værdifulde supplerende bidrag til forbedring af de europæiske militære kapaciteter. Disse bidrag vil i samarbejde med de berørte nationer blive gennemgået på grundlag af de samme kriterier som for bidragene fra medlemsstaterne.

Der kan ligeledes udarbejdes rapporter inden for rammerne af den inklusive struktur for konsultationer, som omfatter lande, der ikke er medlem af EU.

11. Fastlæggelsen af en detaljeret tidsplan vil blive drøftet yderligere under hensyn til de berørte nationers behov for at sikre sammenhængen med NATO's planlægningsdiscipliner. Principielt vil ovenfor beskrevne mekanisme give anledning til, at der mindst én gang hvert halve år aflægges rapport til Rådet om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af styrkemålene. I det mindste i den indledende fase vil EU's mekanisme sandsynligvis kræve en relativ hyppig overvågning fra forsvarsministrenes side af, hvordan arbejdet skrider frem med de fælles og nationale forpligtelser for at sikre, at det samlede mål nås inden 2003. På den anden side set bør dette ikke kræve en fuldstændig gennemgang af alle elementerne i processen til opnåelsen af det samlede mål. De nærmere betingelser for denne mekanisme til gennemgang af den militære kapacitet, som skal præciseres under det kommende formandskab, kan ligeledes tages op til revision i lyset af den opnåede erfaring.

¹ Forsvarskapacitetsinitiativ.

BILAG II**STYRKELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS KAPACITET INDEN FOR CIVILE ASPEKTER AF KRISESTYRING****I. INDLEDNING**

For at sikre en effektiv løsning af de problemer, der knytter sig til krisestyring, har Den Europæiske Union inden for rammerne af gennemførelsen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik forpligtet sig til at øge og forbedre sin operative kapacitet, også i forbindelse med civile aspekter af krisestyring. Med henblik herpå udpegede Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira politiet, styrkelse af retsstatsprincippet, styrkelse af den civile forvaltning og civil beskyttelse som de fire prioriterede områder, hvor EU agter at opbygge konkret kapacitet, der kan anvendes i forbindelse med operationer, der udføres af førende organisationer, som f.eks. De Forenede Nationer eller OSCE, eller inden for rammerne af selvstændige EU-missioner.

En EU-indsats på disse områder vil gøre det muligt for EU at øge sit bidrag til konfliktforebyggelse og krisestyring i overensstemmelse med principperne i FN-pagten.

På grundlag af henstillingerne fra Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira har arbejdet i Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring, som blev nedsat ved en rådsafgørelse af 22. maj 2000, især været koncentreret om indfrielse af det konkrete mål på politiområdet. Udvalget har behandlet styrkelsen af retsstatsprincippet med henblik på fastlæggelse af konkrete mål på dette område. Der har været holdt et møde med repræsentanter for De Forenede Nationer, OSCE og Europarådet, hvor man søgte at fastlægge områder og principper for samarbejdet med disse organisationer.

I dette dokument præsenteres de væsentligste elementer af arbejdet i Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring.

II. POLITIKAPACITET

Medlemsstaterne, der samarbejder på frivillig basis, forpligtede sig i Feira til senest i 2003 at stille op til 5 000 politifolk til rådighed, hvoraf 1 000 inden for 30 dage skal kunne udsendes til internationale missioner, der omfatter hele spektret af konfliktforebyggelses- og krisestyringsoperationer.

For at indfri dette konkrete mål har Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring udarbejdet en "metode til at nå de etapevise mål og til at fortsætte med at opfylde dem ved hjælp af frivillige bidrag". Der er enighed om, at dette dokument skal danne udgangspunkt for de efterfølgende formandskabers arbejde.

Som led i denne metode er der fastlagt fire etaper:

- Udarbejdelse af generelle planlægningsscenarier og fastlæggelse af de tilhørende missioner.
- Bestemmelse af den kapacitet, der er nødvendig for at gennemføre de fastlagte missioner.
- Indkaldelse af bidrag fra medlemsstaterne og opgørelse af den tilbudte kapacitet
- Eventuelle foranstaltninger for at sikre opfølgning af de konkrete mål.

Udvalgets arbejde, der har fulgt en pragmatisk fremgangsmåde, har således gjort det muligt bedre at definere de principper, der danner udgangspunkt for EU's fremgangsmåde for så vidt angår de politimæssige aspekter af krisestyring, at undersøge koncepterne for anvendelse af de europæiske politistyrker og at gøre væsentlige fremskridt i arbejdet med at indkredse, hvilke former for kapacitet der er behov for.

1. Overordnede principper

Der er fastlagt følgende overordnede principper:

- 1) **Spektret af missioner:** Den Europæiske Union skal være i stand til at udføre enhver form for politimission, fra rådgivnings-, bistands- eller uddannelsesopgaver til overtagelse af lokale politistyrkers opgaver. Til dette formål råder medlemsstaterne over alle de forskellige nødvendige politikapaciteter, som bør indsættes, så de supplerer hinanden, idet der samtidig tages hensyn til deres særlige karakteristika.

Der vil blive taget hensyn til medlemsstaternes særlige ordninger for anvendelse af politiet på nationalt plan og de former for politimæssig sagkundskab, som de vil kunne stille til rådighed. Den omstændighed, at medlemsstaternes politistyrker er af meget forskellig karakter, udgør et værdifuldt aktiv, da det sætter EU i stand til at løse en lang række forskellige politimissioner.

- 2) **En klart defineret opgave og et passende mandat:** Anvendelsen af politistyrker fra EU gør det påkrævet at fastlægge klart definerede retningslinjer for deres opgaver og beføjelser samt et passende mandat.
- 3) **En integreret fremgangsmåde:** Den Europæiske Unions aktion inden for rammerne af de såkaldte Petersberg-opgaver kræver en tæt synergi mellem den militære del og den civile del (politiet, retsstatsprincippet, civil administration, civilbeskyttelse). Den militære og civile del bør derfor om nødvendigt være omfattet af en integreret planlægningsproces og i marken være underlagt en tæt koordineret ledelse, idet der tages hensyn til begrænsningerne i anvendelsen af medlemsstaternes politistyrker.

- 4) **Tæt koordinering med internationale organisationer:** Den Europæiske Union påser, at der er sammenhæng mellem dens egne bestræbelser og De Forenede Nationers, OSCE's og Europarådets bestræbelser, således at de styrker hinanden gensidigt, uden at der finder unødigt overlappning sted. Den Europæiske Union bør især tage hensyn til henstillingerne i ekspertpanelets rapport om FN's fredsbevarende operationer ("Brahimi-rapporten")

2. Koncepter for anvendelse af politistyrkerne

For at kunne fastslå, hvilke former for kapacitet der er behov for, er der fastlagt to grundlæggende koncepter på baggrund af de nyligt indhøstede erfaringer i Guatemala, Kroatien, Albanien, Mostar og El Salvador samt Bosnien-Herzegovina, Østtimor og Kosovo: styrkelse af de lokale politistyrker og overtagelse af disses opgaver.

Styrkelse af det lokale politis kapacitet er en central funktion i forbindelse med konfliktforebyggelse, krisestyring og post-konflikt-rehabilitering. I dette tilfælde er Den Europæiske Unions politistyrker grundlæggende udsendt for at uddanne, træne, bistå, overvåge og rådgive det lokale politi med henblik på at bringe dets kapacitet og optræden op på et niveau, der svarer til de internationale standarder og normer, navnlig for så vidt angår menneskerettigheder, og samtidig at øge dets effektivitet. Anvendelse af højt kvalificerede politiembedsmænd vil gøre det muligt at sikre en langtidseffekt af disse missioners resultater, og uddannelsesaktiviteterne bør kunne dække hele spektret af politimæssige opgaver og henvende sig til politifolk på alle niveauer.

I den anden funktion skal Den Europæiske Unions politistyrker overtage det lokale politis opgaver, navnlig i de tilfælde, hvor de lokale strukturer svigter. En kompleks krisesituation i lighed med situationen i Kosovo vil således kunne omfatte tre faser:

- en indledende fase, der hovedsageligt indebærer gennemførelsen af en militær operation med henblik på at sikre den overordnede kontrol med området;
- en overgangsfase, der er koncentreret om genoprettelse af den offentlige sikkerhed som første betingelse for en tilbagevenden til normale tilstande;
- en fase efter krisen, som svarer til den civile genopbygning og den gradvise genopretning af de lokale institutioners funktionsduelighed.

I denne sammenhæng bør den militære og den politimæssige del af en krisestyringsoperation være omfattet af en integreret planlægningsproces med henblik på gennemførelse af sådanne operationer, så det sikres, at EU's samlede indsats bliver sammenhængende og effektiv. Politistyrkerne, der bør indsættes så tidligt som muligt, skal primært bidrage til at genoprette den offentlige sikkerhed (opretholdelse af lov og orden, beskyttelse af ejendom og personer). Formålet er at bekæmpe vold, mindske spændinger, afværge stridigheder af enhver art især ved at bidrage til, at det civile og strafferetlige system kommer til at fungere igen.

I forbindelse med overtagelsen af det lokale politis opgaver er de internationale politistyrker tillagt en udøvende kompetence. En sådan kompetence kan udøves af alle EU's politistyrker. Det kan i visse tilfælde blive nødvendigt hurtigt at indsætte integrerede fleksible og interoperable politienheder på grundlag af et samarbejde mellem en række medlemsstater. Under overholdelse af nationale regler og national lovgivning kan disse politistyrker underlægges den militærmyndighed, der er bemyndiget til at varetage befolkningens beskyttelse.

Parallelt hermed yder Den Europæiske Union, når det er påkrævet, ligeledes støtte i forbindelse med træning, rådgivning, bistand og uddannelse på politiområdet, med henblik på den hurtigst mulige genopretning af det lokale politis funktioner

3. Den nødvendige kapacitet

De to funktioner (styrkelse af samt overtagelse af det lokale politis opgaver) er baseret på alle de politispecialer, der findes i medlemsstaterne (NB: i denne tekst omfatter begrebet "politistyrker" politistyrker med civil status og politistyrker af typen gendarmeri). Man har konstateret, at de europæiske politistyrker har udviklet en lang række forskellige kvalifikationer, der hviler på homogene faglige kriterier, og som kan anvendes på forskellige stadier i krisestyningen.

Mere specifikt omfatter spektret af de former for kapacitet, der er behov for i forbindelse med missioner til styrkelse af lokale politistyrker, bl.a.:

- overvågning af samt rådgivning i forbindelse med det lokale politis daglige arbejde, herunder også inden for kriminalpolitiet. Denne aktivitet kan udvides til at omfatte henstillinger om reorganisering af politiets strukturer;
- uddannelse af politifolk efter internationale standarder, såvel højtplacerede personer som personer, der varetager retshåndvælsesarbejde. Om nødvendigt bør der lægges særlig vægt på uddannelse i politietiske regler og menneskerettigheder;
- uddannelse af undervisere, især ved hjælp af samarbejdsprogrammer.

I forbindelse med missioner, der indebærer overtagelse af det lokale politis opgaver, omfatter spektret af de former for kapacitet, der er behov for, bl.a.:

- offentlig overvågning, færdselsregulering, udførelse af grænsepolitiopgaver og almindelig oplysningsvirksomhed
- kriminalpolitiarbejde, der består i at konstatere lovovertrædelser, opspore gerningsmændene til disse lovovertrædelser og overdrage sagerne til de kompetente retsmyndigheder
- beskyttelse af personer og ejendom og opretholdelse af lov og orden i tilfælde af optøjer. I denne forbindelse må der tages hensyn til risikoen for, at situationen udarter og kræver støtte fra militæret.

For at udvikle de former for kapacitet, der er nødvendige for at udføre begge typer missioner, bør der lægges særlig vægt på opfyldelsen af følgende behov:

- opretholdelse og videreudvikling af databasen vedrørende politikapacitet, der er udarbejdet af den samordningsmekanisme, der er oprettet af Det Europæiske Råd i Helsingfors;
- udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne via et net af kontaktpunkter;
- kvantitativ og kvalitativ bestemmelse af den politikapacitet, der skal bruges alt efter de scenarier, der opereres med;
- udformning af generelle dokumenter, der bygger på arbejdet i De Forenede Nationer, og som skal udgøre rammen for politimissionerne (regler for styrkernes operationer, standardiserede operationelle procedurer, retlig ramme,...);
- planlægning af de logistiske behov i forbindelse med en hurtig gennemførelse af internationale politioperationer, disses integration i den generelle planlægningsproces, logistisk støtte under missionens samlede varighed (udrustning, personale, ...);
- fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne om uddannelse med henblik på politimissioner
- udpegning af "forløbere" (i form af rekognosceringshold (advanced teams), ledende personale og logistisk kapacitet) for EU's politioperationer;
- interface med militærstrukturene.

EU's indsats på politiområdet bør allerede fra planlægningsfasen være integreret i et sammenhængende og globalt krisestyringsberedskab. Dette indebærer, at Generalsekretariatet for Rådet snarest muligt bør forsynes med permanent ekspertise på politiområdet. Udviklingen af en kapacitet til planlægning og udførelse af politioperationer er blevet foreløbigt behandlet inden for rammene af "den detaljerede undersøgelse af gennemførligheden og følgerne af selvstændige EU-politimissioner".

III. STYRKELSE AF RETSSTATSPRINCIPPET

I overensstemmelse med henstillingerne fra Feira er der lagt særlig vægt på at øge politimissionernes effektivitet gennem sideløbende bestræbelser på at styrke og genoprette det lokale rets- og fængselssystem.

I denne sammenhæng er der oprettet en database med henblik på at registrere medlemsstaternes mulighed for at stille personale med særlig kompetence inden for rets- og fængselsvæsen til rådighed. Den ajourføres regelmæssigt via samordningsmekanismen og udgør første skridt i fastlæggelsen af konkrete mål på dette område.

Den 25. oktober 2000 blev der holdt et seminar med titlen "Styrkelse af retsstatsprincippet i krisestyring. Hvilke konkrete mål for Den Europæiske Union?". Indledningsvis drøftede EU og repræsentanter fra De Forenede Nationer, OSCE og Europarådet fire emner: konkrete resultater, erfaringsmateriale og perspektiver, retlige rammer, metodik og ekstra nytteværdi. Den omstændighed, at der deltog repræsentanter fra disse internationale organisationer, som jo har praktisk erfaring på området, gav Den Europæiske Unions overvejelser en bredere horisont.

Disse drøftelser mundede ud i følgende retningslinjer:

- I visse krisesituationer, hvor alle normer og institutioner er sat ud af spillet, er det nødvendigt at basere sig på nogle retlige rammer, som kan finde umiddelbar anvendelse på alle dele af en international politimission og over for de lokale aktører. I denne forbindelse bør Den Europæiske Union navnlig tage hensyn til henstillingerne i ekspertpanelets rapport om FN's fredsoperationer (Brahimi-rapporten).
- I denne sammenhæng er det nødvendigt på grundlag af de konkrete mål, EU har fastsat, at udvikle en stærk synergivirkning mellem de aktioner, der iværksættes til støtte for retsstaten, og politimissionens aktioner. I en krisestyringssituation gælder det om hurtigst muligt at råde over en passende strafferetlig infrastruktur for at undgå et retligt tomrum, der medfører yderligere problemer, der skal løses.
- Hvis man i visse ustabile situationer med øjeblikkeligt varsel skal overtage opgaver navnlig i forbindelse med den offentlige orden og på det strafferetlige område, bør man for at sikre en varig løsning hurtigst muligt genoprette det lokale rets- og fængselssystem. Erfaringerne fra en række af de seneste krisesituationer har vist, at der er behov for kontinuitet mellem hasteindgreb på kort sigt og mere langsigtede initiativer.
- Genopbygning, genoprettelse og forbedring af rets- og fængselssystemet kan bl.a. indebære uddannelse af lokale dommere og lokalt personale, rådgivning og ekspertbistand til lokale myndigheder og offentlige institutioner ved udarbejdelsen af love og regler efter internationale standarder. Der bør tages hensyn til særlige sociale, etniske, kulturelle, økonomiske og politiske forhold, som kan kræve en koordineret indsats på flere fronter (politi, retsvæsen, lokalforvaltning).
- Internationalt personale bør udvælges efter fælles standarder. I denne forbindelse bør Den Europæiske Union i sit arbejde tage fuldt hensyn til de erfaringer, der er høstet i De Forenede Nationer, OSCE og Europarådet.

IV. OPFØLGNING

Det påbegyndte arbejde med at styrke krisestyringens civile aspekter bør fortsætte for fuld kraft, så Den Europæiske Union kan gøre mere effektivt brug af sine civile instrumenter med henblik på konfliktforebyggelse og krisestyring.

I lyset af fremskridtene i arbejdet med politikapaciteten kan overvejelserne vedrørende tredje etape af den anvendte metode til indfrielse af det konkrete mål nu påbegyndes. Her drejer det sig om at konkretisere medlemsstaternes forpligtelse gennem indkaldelse af frivillige bidrag, som bør finde sted snarest efter endnu ikke fastlagte retningslinjer. Arbejdet bør derfor navnlig koncentreres om at fastlægge, hvilken kvalitativ kapacitet der er behov for, og præcisere behovene med hensyn til planlægning og gennemførelse af europæiske politistyrkers operationer. Det henstilles til det kommende formandskab, at det i samarbejde med generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremlægger forslag herom.

For så vidt angår retsstatsprincippet er det besluttet, at Den Europæiske Union på dette område fremover skal kunne fastlægge konkrete mål i sammenhæng med kapacitetsudviklingen på politiområdet. Til dette formål kunne der på baggrund af de nyeste erfaringer overvejes forskellige scenarier for fastlæggelse af den kapacitet, der er nødvendig hvad angår både medlemsstaternes beredskab og den ekspertise, Den Europæiske Union skal have til rådighed. Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring bør i sit fremtidige arbejde basere sig bl.a. på de emner, der blev behandlet på seminaret den 25. oktober 2000.

På disse to områder vil Kommissionen og den samordningsmekanisme, der er oprettet i Generalsekretariatet for Rådet, fortsat bidrage til det påbegyndte arbejde.

I det forestående arbejde i Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring må der sikres sammenhæng og koordinering med igangværende arbejde inden for beslægtede områder i andre fora.

For så vidt angår styrkelse af den civile forvaltning og civile beskyttelse bør EU fortsætte sine overvejelser på grundlag af henstillingerne fra Det Europæiske Råd i Feira med henblik på at fastlægge konkrete mål og udstyre EU med et passende beredskab, der sikrer en effektiv håndtering af vanskelige politiske kriser.

Bidrag fra stater, der ikke er medlemmer af EU, til EU's civile krisestyringsoperationer, navnlig EU-politimissioner, vil blive overvejet i en positiv ånd efter retningslinjer, der skal fastlægges nærmere.

Endelig vil Den Europæiske Union videreudvikle samarbejdet med De Forenede Nationer, OSCE og Europarådet, navnlig på baggrund af mødet med disse organisationer inden for rammerne af Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring og seminaret om styrkelse af retsstatsprincippet.

BILAG III**DEN POLITISKE OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ**

Den tilgang, der blev valgt i Helsingfors, gør Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til drivkraften i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP): "PSC skal behandle alle aspekter af FUSP, herunder den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik ...". Med forbehold af artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab spiller PSC en central rolle i fastlæggelsen og opfølgningen af EU's reaktion på en krise.

PSC behandler alle opgaverne i artikel 25 i TEU. Den kan holde møde i sammensætning af de politiske direktører.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant for FUSP kan, efter samråd med formandskabet og med forbehold af artikel 18 i TEU, varetage formandskabet for PSC, navnlig i krisesituationer.

1. PSC har navnlig til opgave at:

- følge den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bidrage til fastlæggelsen af politikker ved at afgive udtalelser til Rådet på dets foranledning eller på eget initiativ, og følge iværksættelsen af den vedtagne politik; alt dette med forbehold af artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt af formandskabets og Kommissionens beføjelser;
- gennemgå udkastene til konklusioner fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender) for de områder, der vedrører komitéen;
- give de øvrige komitéer retningslinjer vedrørende de spørgsmål, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- være generalsekretærens/den højtstående repræsentants og de særlige repræsentanters privilegerede samtalepartner;
- sende retningslinjer til Militærkomitéen; udtalelser og henstillinger fra Militærkomitéen sendes til den. Formanden for Militærkomitéen (EUMC), som er bindeled til EU's militærstab, deltager i PSC's møder i det omfang, det er nødvendigt;
- modtage oplysninger, henstillinger og udtalelser fra komitéen om de civile aspekter af krisestyringen og sende retningslinjer vedrørende FUSP-relevante spørgsmål til denne;
- samordne, overvåge, kontrollere drøftelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i de forskellige arbejdsgrupper, til hvilke den kan sende retningslinjer, og hvis rapporter den skal behandle;

- varetage den politiske dialog på sit eget niveau og i de traktatfæstede sammensætninger;
- være et privilegeret forum, hvor der kan føres dialog om ESFP med de 15 og de 6 samt NATO i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i de relevante dokumenter;
- under Rådets myndighed varetage den politiske ledelse af udviklingen af en militær kapacitet under hensyntagen til arten af de kriser, EU har til hensigt at reagere på. Som led i udviklingen af den militære kapacitet afgiver Militærkomitéen bistået af EU's militærstab udtalelser til PSC.

2. I krisesituationer er PSC endvidere den instans i Rådet, der behandler krisesituationer og undersøger alle de muligheder, EU har for at reagere inden for den fælles institutionelle ramme og med forbehold af beslutnings- og iværksættelsesprocedurerne inden for de enkelte søjler. Det er således kun Rådet, hvis drøftelser forberedes af Coreper, og Kommissionen, der på deres respektive kompetenceområder og i henhold til de traktatfæstede procedurer har beføjelse til at træffe retligt bindende afgørelser. Kommissionen udøver sit ansvar, herunder også sin initiativret, i overensstemmelse med traktaterne. Coreper varetager de opgaver, der er fastsat i artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 19 i Rådets forretningsorden. Med henblik herpå refererer PSC i god tid til Coreper.

I krisesituationer er et tæt samarbejde mellem disse instanser specielt nødvendig; det sikres navnlig ved:

- at formanden for PSC om nødvendigt deltager i Corepers møder;
- den rolle, der spilles af Råderne for Forbindelserne med Tredjelande, som har ansvaret for en "effektiv og vedvarende samordning" af drøftelserne i FUSP og drøftelserne i andre søjler (bilag til Rådets konklusioner af 11. maj 1992).

Til forberedelse af EU's reaktion på en krisesituation skal PSC foreslå Rådet de politiske mål, EU bør forfølge, og anbefale et sammenhængende sæt muligheder med henblik på at bidrage til en løsning af krisen. Den kan bl.a. udarbejde en udtalelse, hvori det henstilles til Rådet at vedtage en fælles aktion. Med forbehold af Kommissionens rolle overvåger den gennemførelsen af de vedtagne foranstaltninger og vurderer virkningerne heraf. Kommissionen meddeler PSC, hvilke foranstaltninger den har truffet eller overvejer at træffe. Medlemsstaterne meddeler PSC, hvilke foranstaltninger de har truffet eller agter at træffe på nationalt plan.

PSC varetager "den politiske ledelse og den strategiske styring" af EU's militære reaktion på krisen. Med henblik herpå vurderer den på grundlag af udtalelser og henstillinger fra Militærkomitéen, hvilke væsentlige elementer (militærstrategiske optioner, herunder kommandoveje, operationskoncept, operationsplan), der skal forelægges Rådet.

PSC spiller en central rolle i forbindelse med intensiveringen af konsultationerne med navnlig NATO og de pågældende tredjelande.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant leder aktiviteterne i situationscentret på grundlag af arbejdet i PSC. Situationscentret støtter PSC og giver den oplysningerne på betingelser, der er relevante for krisestyring.

Følgende bestemmelser iværksættes, for at PSC i fuldt omfang kan varetage "den politiske ledelse og den strategiske styring" af en militær krisestyringsoperation:

- Med henblik på at indlede en operation sender PSC Rådet en henstilling, som understøttes af udtalelser fra Militærkomitéen, efter den sædvanlige procedure for forberedelse af samlinger i Rådet. På grundlag heraf træffer Rådet afgørelse om at indlede operationen som led i en fælles aktion.
- I overensstemmelse med artikel 18 og 26 i TEU fastsætter denne fælles aktion navnlig, hvilken rolle generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal spille i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger, der falder ind under "den politiske ledelse og den strategiske styring", som varetages af PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant agerer i den forbindelse efter samstemmende udtalelse fra PSC. Hvis det anses for hensigtsmæssigt, at Rådet træffer en ny afgørelse, kan den forenklede skriftlige procedure tages i anvendelse (artikel 12, stk. 4, i Rådets forretningsorden).
- Under operationen holdes Rådet løbende orienteret gennem rapporter fra PSC, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant forelægger i sin egenskab af formand for denne komité.

BILAG IV**DEN EUROPÆISKE UNIONS MILITÆRKOMITÉ
(EUMC)****1. Indledning**

I Helsingfors besluttede Det Europæiske Råd inden for Rådet at oprette nye permanente politiske og militære organer, der skal sætte EU i stand til at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med alle konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er fastlagt i EU-traktaten, også kaldet Petersberg-opgaverne.

Ifølge Helsingfors-rapporten er Den Europæiske Unions Militærkomité (EUMC), der er "oprettet under Rådet", sammensat af forsvarscheferne repræsenteret af deres militære delegerede. Komitéen mødes på forsvarschefplan, hvis og når det er nødvendigt. Komitéen yder militær rådgivning, udarbejder anbefalinger til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité og giver EU's militærstab (EUMS) militære retningslinjer. Formanden for militærkomitéen overværer Rådets samlinger, når der træffes beslutninger, der har indvirkning på forsvarsområdet.

EUMC er det højeste militære organ inden for Rådet.

Med henblik herpå kan EUMC's mandat i hovedtræk beskrives således:

2. Opgaver

EUMC har ansvaret for at yde militær rådgivning og udarbejde anbefalinger til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité om alle militære spørgsmål i EU. Den giver militære retningslinjer vedrørende alle militære aktiviteter inden for EU's rammer.

3. Funktioner

Den er kilden til militær rådgivning på grundlag af konsensus.

Den er et forum for militært samråd og samarbejde mellem EU's medlemsstater, for så vidt angår konfliktforebyggelse og krisestyring.

Den yder militær rådgivning og udarbejder anbefalinger til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité på anmodning af denne eller på eget initiativ inden for rammerne af retningslinjer, som Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité har fremlagt, navnlig for så vidt angår:

- udviklingen af et overordnet koncept for krisestyring med hensyn til de militære aspekter;
- de militære aspekter i forbindelse med politisk kontrol og strategisk ledelse af krisestyringsoperationer og krisesituationer;
- risikovurdering af potentielle kriser;
- den militære dimension i en krisesituation og dens konsekvenser, især under den efterfølgende styring; med henblik herpå modtager den output fra situationscentret;
- udformning, vurdering og revision af kapacitetsmål i overensstemmelse med vedtagne procedurer;
- EU's militære forhold til europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, til andre kandidater til tiltrædelse af EU, til andre stater og organisationer, herunder NATO;
- det finansielle overslag for operationer og øvelser.

a) I krisestyringsituationer

Efter anmodning fra Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité fremsender den et iværksættelsesdirektiv til generaldirektøren for EU's militærstab med henblik på udarbejdelse og forelæggelse af strategisk-militære optioner.

Den vurderer de strategisk-militære optioner, som EUMS har udarbejdet, og fremsender dem til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité sammen med sin vurdering og militære rådgivning.

På grundlag af den militære option, som Rådet har valgt, godkender den et indledende planlægningsdirektiv til operationens øverstbefalende.

På grundlag af vurderingen fra EUMS yder den rådgivning og udarbejder anbefalinger til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité om:

- operationskonceptet, som øverstbefalende for operationen har udarbejdet
- udkastet til operationsplan, som øverstbefalende for operationen har udarbejdet.

Den rådgiver Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité om optioner i forbindelse med afslutningen af en operation.

b) Under en operation

EUMC overvåger, at militæroperationerne udføres korrekt under operationens øverstbefalendes ansvar.

EUMC's medlemmer har sæde i eller er repræsenterede i udvalget af bidragydere.

4. Formanden for EU's Militærkomité

EUMC har en fast formand, hvis ansvarsområde beskrives nedenfor.

Formanden for militærkomitéen skal ved udnævnelsen være en 4-stjernet officer, helst en tidligere forsvarschef fra en EU-medlemsstat.

Han udvælges af medlemsstaternes forsvarschef i henhold til godkendte procedurer og udnævnes af Rådet på anbefaling fra EUMC på forsvarschefplan.

Hans embedsperiode er i princippet tre år, undtagen under særlige omstændigheder.

Han har bemyndigelse fra EUMC, som han er ansvarlig over for. I internationale sammenhænge repræsenterer EUMC-formanden EUMC i Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité og i Rådet, når det er hensigtsmæssigt.

Som formand for EUMC:

- leder han møderne i EUMC, både når de militære repræsentanter og når forsvarscheferne træder sammen,
- er han EUMC's talsmand, og i denne egenskab:
 - deltager han, når det er hensigtsmæssigt, i Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité med ret til at bidrage til debatten, og i rådsmøder, når der skal træffes beslutninger, der har indvirkning på forsvarsområdet, og
 - fungerer han som militærrådgiver for generalsekretæren/den højtstående repræsentant i alle militære spørgsmål, navnlig for at sikre sammenhæng inden for EU's krisestyringsstruktur;
- udfører han EUMC's opgaver upartisk og for at afspejle konsensus;
- handler han på EUMC's vegne, når der udstedes direktiver og retningslinjer til generaldirektøren for EU's militærstab;
- fungerer han som det primære kontaktpunkt for operationens øverstbefalende under EU's militære operationer;
- fungerer han som forbindelsesofficer til formandskabet i forbindelse med udvikling og iværksættelse af dets arbejdsprogram.

EUMC-formanden har sin personlige stab og bistås af EUMS, især hvad angår den administrative støtte inden for Generalsekretariatet for Rådet.

Når EUMC-formanden er fraværende, erstattes han af:

- den faste næstformand for EUMC, hvis det besluttes at oprette og besætte stillingen,
- formandskabets repræsentant eller
- doyen for det diplomatiske korps.

5. Diverse

De forbindelser, der skal oprettes mellem EUMC og NATO's militære myndigheder, er beskrevet i dokumentet om de permanente ordninger mellem EU og NATO. Forbindelserne mellem EUMC og de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og andre lande, der er kandidater til at tiltræde EU, er beskrevet i dokumentet om EU's forbindelser med tredjelande.

EUMC støttes af en militær arbejdsgruppe, af EUMS og andre afdelinger og tjenester efter behov.

BILAG V**DEN EUROPÆISKE UNIONS MILITÆRSTAB
(EUMS)****1. Indledning**

EU's medlemsstater besluttede i Helsingfors, at der i Rådet skulle oprettes nye stående politiske og militære organer, der giver EU mulighed for at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er fastlagt i EU-traktaten, Petersberg-opgaverne. Som fastsat i rapporten fra Helsingfors yder Militærstaben i Rådets regi "militær ekspertise og støtte til FESFP, herunder gennemførelse af EU-ledede militære krisestyringsoperationer".

Med henblik herpå defineres Den Europæiske Unions Militærstabs (EUMS) opgaver således:

2. Mission

Militærstaben skal foretage "hurtig varsling, situationsvurdering og strategisk planlægning i forbindelse med Petersberg-opgaverne, herunder identifikation af europæiske nationale og multinationale styrker", og iværksætte politikker og afgørelser efter retningslinjer udstukket af Den Europæiske Unions Militærkomité.

3. Rolle og opgaver

- Den er kilde til EU's militære ekspertise.
- Den sikrer forbindelsen mellem EU's Militærkomité på den ene side og de militære ressourcer, EU har til rådighed, på den anden side, og den yder militær ekspertise til EU-organerne efter retningslinjer udstukket af EU's Militærkomité.
- Den sikrer kapaciteten til hurtig varsling. Den udarbejder planer, vurderer og udarbejder anbefalinger vedrørende begrebet krisestyring og den overordnede militære strategi, og den iværksætter afgørelser og vejledninger fra EU's Militærkomité.

- Den yder støtte til EU's Militærkomité i forbindelse med situationsvurdering og militære aspekter af strategisk planlægning¹ for så vidt angår alle Petersberg-opgaverne i alle tilfælde af EU-ledede operationer, uanset om EU trækker på NATO's midler og kapacitet.
- Den bidrager til udformningen, vurderingen og gennemgangen af kapacitetsmålene under hensyn til de berørte medlemsstaters behov for at sikre sammenhæng med NATO's forsvarsplanlægningsproces (DPP) og planlægnings- og gennemgangsprocessen (PARP) i partnerskab for fred (PFP) i overensstemmelse med vedtagne procedurer.
- Den har ansvaret for at overvåge, vurdere og fremsætte anbefalinger vedrørende de styrker og den kapacitet, medlemsstaterne stiller til rådighed for EU i forbindelse med uddannelse, øvelser og interoperabilitet.

4. Funktioner

- Den varetager tre centrale operative funktioner: hurtig varsling, situationsvurdering og strategisk planlægning.
- Den stiller efter retningslinjer fra EU's Militærkomité militær ekspertise til rådighed for EU-organerne, navnlig generalsekretæren/den højtstående repræsentant.
- Den overvåger potentielle kriser under anvendelse af relevant national og multinational efterretningskapacitet.
- Den forsyner situationscentret med militære oplysninger og modtager output herfra.
- Den varetager de militære aspekter af den forudgående strategiske planlægning med henblik på Petersberg-opgaver.
- Den identificerer og udarbejder lister over europæiske nationale og multinationale styrker til EU-ledede operationer, der er koordineret med NATO.

¹ *Foreløbige definitioner:*

Strategisk planlægning: Planlægning, som begynder, så snart der opstår en krise, og afsluttes, når EU's politiske ledelse godkender en eller flere militærstrategiske valgmuligheder. Den strategiske planlægningsproces omfatter militær situationsvurdering, definition af en politisk/militær ramme og udvikling af militærstrategiske valgmuligheder.

Militærstrategisk valgmulighed: En mulig militæraktion, hvis formål er at nå de politiske/militære mål, som beskrives i den politiske/militære ramme. En militærstrategisk valgmulighed vil indeholde en skitse til en militær løsning og beskrive de nødvendige ressourcer, begrænsninger og anbefalinger med henblik på valg af operationens øverstbefalende og hovedkvarter.

- Den bidrager til udvikling og forberedelse (herunder uddannelse og øvelser) af nationale og multinationale styrker, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EU. De nærmere bestemmelser om forholdet til NATO fastlægges i de relevante dokumenter.
- Den udformer og koordinerer procedureerne med de nationale og multinationale hovedkvarterer, herunder de NATO-hovedkvarterer, der stilles til rådighed for EU, idet den i videst muligt omfang sikrer, at der er overensstemmelse med NATO-procedurer.
- Den programmerer, planlægger, gennemfører og evaluerer de militære aspekter af EU's krisestyringsprocedurer, herunder valideringen af procedureerne for samarbejde mellem EU og NATO.
- Den deltager i udarbejdelsen af finansielle skøn over operationer og øvelser.
- Den sørger for forbindelsen med de nationale hovedkvarterer og de multinationale styrkers multinationale hovedkvarterer.
- Den etablerer permanente forbindelser til NATO i overensstemmelse med de permanente ordninger for forholdet mellem EU og NATO og passende forbindelser til bestemte korrespondenter i FN og OSCE med forbehold af en aftale med disse organisationer.

a) Supplerende funktioner i krisestyringssituationer

- Den anmoder om og behandler specifikke oplysninger fra efterrettningsorganisationerne og andre relevante oplysninger fra alle tilgængelige kilder.
- Den støtter EU's Militærkomité i dennes bidrag til den indledende planlægningsvejledning og planlægningsdirektiverne fra Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC).
- Den udarbejder og prioriterer militærstrategiske valgmuligheder som udgangspunkt for EU's Militærkomités militære rådgivning af PSC ved
 - at definere de første brede valgmuligheder
 - i fornødent omfang at trække på planlægningsstøtte fra eksterne kilder, som vil foretage en mere detaljeret analyse og bearbejdelse af valgmulighederne
 - at vurdere resultaterne af det detaljerede arbejde og uddelegere flere opgaver i det omfang, det er nødvendigt
 - at udarbejde en samlet vurdering med angivelse af passende prioriteringer og anbefalinger til EU's Militærkomité.
- Den kan desuden bidrage til de ikke-militære aspekter af de militære valgmuligheder.
- Den identificerer i samarbejde med hvert enkelt lands planlægningsstab og eventuelt NATO de styrker, som vil kunne deltage i eventuelle EU-ledede operationer.
- Den bistår operationens øverstbefalende i forbindelse med tekniske udvekslinger med tredjelande, der yder militære bidrag til en EU-ledet operation, samt med forberedelse til "force generation"-konferencen.

- Den fortsætter med at overvåge krisesituationer.
- b) Supplerende funktioner under operationer
 - EU's Militærstab overvåger efter retningslinjer fra EU's Militærkomité, løbende alle operationernes militære aspekter. Den udfører strategiske analyser sammen med den person, der er udpeget som operationernes øverstbefalende, for at støtte EU's Militærkomité i dennes rolle som rådgiver for PSC, der varetager den strategiske styring.
 - Den søger på baggrund af den politiske og operative udvikling nye valgmuligheder, som EU's Militærkomité kan bruge som basis for sin militære rådgivning af PSC.

5. Organisation

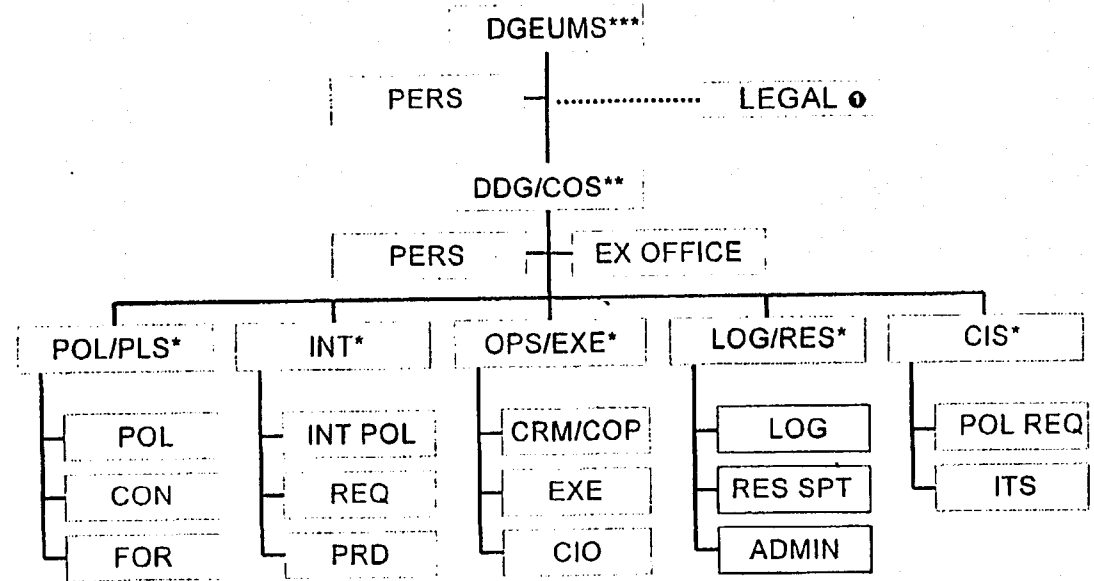
- EU's Militærstab arbejder efter militære retningslinjer fra EU's Militærkomité, hvortil den rapporterer.
- Den er en afdeling under Generalsekretariatet for Rådet og er direkte tilknyttet generalsekretæren/den højtstående repræsentant; den er sammensat af personer, der stilles til rådighed af medlemsstaterne, og som har international handleevne i henhold til en statut, som Rådet skal vedtage.
- Chefen for EU's Militærstab skal være en 3-stjernet officer af generals-/admiralsklassen, og Militærstaben arbejder efter retningslinjer fra EU's Militærkomité.
- Dens organisationsplan, jf. bilag A, gør det muligt for den at klare samtlige Petersberg-opgaver, uanset om EU gør brug af NATO's midler.
- Den kan i krisestyringssituationer eller ved krisestyringsøvelser oprette krisehold, der trækker på stabens egen erfaring, infrastruktur og mandskab. Militærstaben kan desuden om nødvendigt trække på midlertidig militær bistand udefra, som EU's Militærkomité anmoder EU-medlemsstaterne om.

6. Forbindelser med tredjelande

- Forbindelserne mellem EU's Militærstab og de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og kandidatlandene vil blive fastlagt i dokumentet om EU's forbindelser med tredjelande.

Bilag A til BILAG V

OUTLINE ORGANISATION OF EUMS

❶ Member of the Council Legal Service.

ABBREVIATIONSA

ADMIN Administration Branch

C

CEUMC Chairman of the European Union Military Committee

CIO CIMIC and Information Operations Branch

CIS Communications and Information Systems Division

CMC SPT Support to Chairman of the European Union Military Committee

CON Concepts Branch

CRM/COP Crisis Management/Current Operations Branch

D

DDG/COS Deputy Director General and Chief of Staff of the European Union Military Staff

DGEUMS Director General of the European Union Military Staff

E

EUMC European Union Military Committee

EUMS European Union Military Staff

EXE Exercises Branch

EX OFFICE Executive Office

F

FOR Force Preparedness Branch

I

INT Intelligence Division

INT POL Intelligence Policy Branch

ITS Information Technology and Security Branch

L

LEGAL Legal Adviser
LOG Logistics Branch
LOG/RES Logistics and Resources Division

O

OPS/EXE Operations and Exercises Division

P

PERS Personal Staff
POL Policy Branch
POL/PLS Policy and Plans Division
POL/REQ Policy and Requirements Branch
PRD Production Branch

R

REQ Requirements Branch
RES/SPT Resources Support Branch

BILAG VI**ORDNINGER FOR EUROPÆISKE NATO-LANDE,
DER IKKE ER MEDLEM AF EU,
SAMT KANDIDATLANDENE****I. Styrende principper:**

I Helsingfors vedtog man følgende:

EU sikrer den nødvendige dialog og konsultation og det nødvendige samarbejde med de NATO-lande, der ikke er medlem af EU, samt kandidatlandene og andre eventuelle fremtidige partnere i EU-ledet krisestyring under fuld overholdelse af EU's selvstændige beslutningstagning og den fælles institutionelle ramme.

Der vil blive udarbejdet relevante strukturer for dialog og information om spørgsmål vedrørende sikkerhed og forsvar samt krisestyring med europæiske NATO-lande, som ikke er medlem af EU, og kandidatlandene. I krisesituationer vil disse strukturer blive konsulteret, indtil Rådet træffer beslutning.

Hvis Rådet træffer beslutning om at indlede en operation, deltager de europæiske NATO-lande, som ikke er medlem af EU, hvis de ønsker det, såfremt det drejer sig om en operation, der kræver inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet. Rådet kan opfordre dem til at deltage i operationer, hvor EU ikke gør brug af NATO's aktiver.

Rådet kan også opfordre kandidatlandene til at deltage i EU-ledede operationer, når Rådet har besluttet at indlede sådanne operationer.

Alle de stater, der har bekræftet deres deltagelse i EU-ledede operationer ved deployering af betydelige militære styrker, vil få samme rettigheder og forpligtelser med hensyn til den daglige ledelse af en sådan operation som deltagende EU-medlemsstater.

Beslutning om at afslutte en operation træffes af Rådet efter konsultation mellem de deltagende stater i Udvalget af Bidragydere.

I Feira nåede man til enighed om følgende styrende principper:

Unionen vil sikre den nødvendige dialog og konsultation samt det nødvendige samarbejde med europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, samt kandidatlandene om EU-ledet krisestyring.

Der vil blive indført passende ordninger vedrørende dialog og information om spørgsmål vedrørende sikkerheds- og forsvarspolitik samt krisestyring.

EU's selvstændige beslutningstagning og den fælles institutionelle ramme vil blive respekteret fuldt ud.

Der skal indføres en fælles, inklusiv struktur, som kan rumme den nødvendige dialog og konsultation samt det nødvendige samarbejde mellem EU og alle 15 berørte lande (de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og kandidatlandene).

Der vil inden for denne struktur finde drøftelser sted med de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, når emnet kræver det, som f.eks. spørgsmål vedrørende arten af EU-ledede operationer, der anvender NATO's aktiver og kapacitet, og hvorledes de skal forløbe.

II. Permanente konsultationsordninger uden for kriseperioder

På grundlag af hvad der blev vedtaget i Helsingfors og Feira skal retningslinjerne for konsultationer under normale forhold bygge på følgende elementer:

Hyppigheden af og retningslinjerne for konsultationerne vil være baseret på pragmatiske overvejelser og effektivitetsovervejelser, dog således, at der under hvert formandskab vil blive afholdt mindst to møder i sammensætningen EU + 15 om ESFP-spørgsmål og de eventuelle implikationer heraf for de berørte lande. Inden for denne ramme vil der under hvert formandskab blive afholdt mindst to møder med de seks europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU (EU + 6).

Der vil under hvert formandskab blive afholdt et møde på ministerplan med de 15 og med de 6.

PSC vil spille en ledende rolle i gennemførelsen af denne ordning, der desuden skal omfatte mindst to møder mellem repræsentanterne i Militærkomitéen samt drøftelser mellem militære eksperter (navnlig vil møderne vedrørende udarbejdelsen af kapacitetsmål fortsætte med henblik på at give europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, samt kandidatlandene mulighed for at bidrage til at forbedre Europas militære kapacitet; der vil kunne indkaldes til ekspertmøder om andre emner end kapaciteten, f.eks. i kriseperioder med henblik på orientering om de strategiske løsningsmuligheder, der er under overvejelse.

Disse møder skal supplere dem, der afholdes som led i den styrkede politiske dialog om FUSP-spørgsmål.

Mødeordningen er vejledende. Der kan afholdes yderligere møder, hvis det er påkrævet som følge af omstændighederne. Hvert formandskab fremlægger en foreløbig mødeplan for halvåret og en dagsorden. De berørte medlemsstater kan ligeledes fremsætte forslag.

Hvert af tredjelændene kan, hvis det ønsker det, udpege en repræsentant fra sin EU-mission, til at varetage opfølgningen af FUSP og fungere som kontaktled til PSC.

De tredjelande, der ønsker at blive inddraget i EU's militære aktiviteter, kan udpege en af de officerer, der er akkrediteret EU's militærstab, til at fungere som kontaktperson med henblik på at lette disse landes deltagelse. Under hvert formandskab afholdes der mindst to informationsmøder for disse officerer fra de 15 og de 6; møderne kan vedrøre spørgsmål som, hvordan opfølgningen af krisesituationer skal håndteres. Endvidere kan der etableres særlige forbindelsesordninger især for de perioder, hvor der er NATO/EU-øvelser. Disse ordninger vil være af særlig betydning for inddragelse af de 15 og de 6 i udviklingen af den militære kapacitet, som EU råder over med henblik på EU-ledede operationer.

III. Arrangementer i kriseperioder

A) Fasen inden den operative fase

Hvis der opstår en krise, vil dialogen og konsultationerne i henhold til konklusionerne fra Helsingfors og Feira blive intensiveret på alle niveauer, herunder på ministerniveau, i perioden inden Rådet træffer beslutning. I krisetilfælde vil denne intensivering af konsultationerne gøre det muligt at udveksle synspunkter om vurderingen af situationen og drøfte de berørte landes problemer, især når disse lande mener, at deres sikkerhedsinteresser står på spil.

Når muligheden for en EU-ledet militær krisestyringsoperation er under overvejelse, tager disse konsultationer, der vil kunne afholdes på politisk-militært ekspertniveau, sigte på at sikre, at de lande, der er potentielle bidragsydere til en EU-ledet krisestyringsoperation, informeres om EU's intentioner, især hvad angår de militære løsningsmuligheder. Så snart EU indleder nærmere overvejelser om en løsningsmulighed, hvor der vil blive gjort brug af NATO's aktiver og kapacitet, vil der blive lagt særlig vægt på konsultationen med de seks europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU.

B) Den operative fase

Så snart Rådet har valgt, hvilke strategiske militære løsninger, der skal anvendes, præsenteres den operative planlægning for de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, samt for kandidatlandene for så vidt disse har afgivet en principklæring om, at de agter at deltage i operationen, så disse lande kan tage stilling til, hvordan og i hvilket omfang de vil kunne bidrage til en EU-ledet operation.

Når Rådet har godkendt operationskonceptet under hensyn til resultaterne af konsultationerne med de tredjelande, som kan tænkes at ville deltage i operationen, opfordres disse formelt til at deltage i operationen i henhold til bestemmelserne fra Helsingfors, dvs.:

- de europæiske NATO-lande, som ikke er medlem af EU, deltager i operationen, hvis de ønsker det, såfremt det drejer sig om en operation, der kræver inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet. Rådet kan opfordre dem til at deltage i operationer, hvor EU ikke gør brug af NATO's aktiver.
- Rådet kan også opfordre kandidatlandene til at deltage i EU-ledede operationer, når Rådet har besluttet at indlede sådanne operationer.

Hvis der er tale om en operation, der kræver inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet, foregår den operative planlægning i alliancens planlægningsorganer, og hvis der er tale om en selvstændig EU-operation, i en af de europæiske strategiske militærstabe. Hvis der er tale om en operation, hvor der gøres brug af NATO's aktiver, inddrages de europæiske allierede, som ikke er medlem af EU, i planlægningen efter retningslinjer, der fastlægges i NATO. Hvis der er tale om en selvstændig EU-operation, som kandidatlandene og de europæiske allierede, som ikke er medlem af EU, opfordres til at deltage i, kan disse udstationere forbindelsesofficerer ved de strategiske europæiske militærstabe; dette vil muliggøre en informationsudveksling om den operative planlægning og den overvejede deltagelse. De berørte stater giver EU foreløbig underretning om deres deltagelse og meddeler derefter nærmere oplysninger under drøftelserne med operationschefen, der bistås af EU's militærstab.

Under disse drøftelser vil det kunne konstateres, om de foreslåede nationale bidrag er betydelige, og om de svarer til behovene i forbindelse med den EU-ledede operation. De berørte lande bekræfter niveauet for og kvaliteten af deres nationale bidrag på troppeopbygningskonferencen, hvorefter operationen indledes formelt af Udvalget af Bidragydere.

C) Udvalget af Bidragydere

Udvalget af Bidragydere spiller en væsentlig rolle i den daglige ledelse af operationen. Det er det vigtigste forum for drøftelse af alle problemer vedrørende den daglige ledelse med henblik på de foranstaltninger, der træffes af PSC på dette område. Drøftelserne i Udvalget af Bidragydere udgør et positivt bidrag til drøftelserne i PSC.

Derfor

- holdes udvalget udførligt underrettet om operationen i felten via de EU-organer, der varetager opfølgningen. Operationschefen holder løbende udvalget orienteret, og udvalget kan høre denne.

- behandler udvalget de forskellige problemer vedrørende afviklingen af den militære operation, deployeringen af styrker og ethvert spørgsmål vedrørende den daglige ledelse, der ifølge de direktiver, operationschefen har modtaget, ikke henhører under dennes enekompetence.
- afgiver udvalget udtalelser og fremsætter anbefalinger om eventuelle justeringer i den operative planlægning, herunder eventuelle justeringer af målene, der vil kunne indvirke på styrkernes situation. Det tager stilling til planlægningen af afslutningen af operationen og tilbagetrækningen af styrkerne.

Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité, der varetager den politiske ledelse og den strategiske styring af operationen, tager hensyn til udtalelserne fra Udvalget af Bidragydere inden for de nævnte områder.

Alle EU's medlemsstater har ret til at overvære drøftelserne i udvalget, hvad enten de deltager i operationen eller ej, men kun bidragydende stater deltager i den daglige ledelse af operationen. De europæiske allierede, som ikke er medlem af EU, samt de kandidatlande, der deployerer betydelige militære styrker i forbindelse med en EU-ledet operation, har de samme rettigheder og forpligtelser med hensyn til den daglige ledelse af operationen, som de EU-medlemsstater, der deltager i operationen.

Drøftelserne i Udvalget af Bidragydere berører ikke konsultationerne inden for rammerne af den fælles struktur, der omfatter de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU og kandidatlandene.

Udvalget kan som følge af karakteren af dets opgaver afholde møder i den sammensætning, der er hensigtsmæssig. For så vidt angår medlemsstaterne kan det bestå af repræsentanterne i PSC eller i Den Militære Komité. Formandskabet for udvalget varetages normalt af en repræsentant for generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller af rådsformandskabet, der bistås af formanden eller næstformanden for Den Militære Komité. Chefen for militærstaben og operationschefen kan ligeledes deltage eller lade sig repræsentere i udvalget.

Formanden har ansvaret for, at resultaterne af udvalgets drøftelser meddeles PSC og Den Militære Komité.

Den Militære Komité og PSC hører udvalget om spørgsmål vedrørende planlægningen af afslutningen af operationen og om tilbagetrækningen af styrkerne. Når operationen er afsluttet, kan Udvalget af Bidragydere anmodes om at foretage en evaluering af, hvad man kan lære af den afsluttede operation.

BILAG VII**PERMANENTE KONSULTATIONS- OG SAMARBEJDSORDNINGER
MELLEM EU OG NATO****I. Overordnede principper:**

Formålet med forbindelsen mellem EU og NATO er, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Helsingfors, at sikre effektive konsultationer, samarbejde og åbenhed om en passende militær reaktion på en krisesituation og at sikre en effektiv styring af denne krise. På Det Europæiske Råd i Feira blev det besluttet, at konsultationerne med NATO skal bygge på følgende principper:

- Udarbejdelsen af konsultations- og samarbejdsprocedurer mellem EU og NATO skal ske under fuld overholdelse af EU's selvstændige beslutningstagning.
- EU og NATO har forpligtet sig til yderligere at styrke og udvikle deres samarbejde om militær krisestyring på grundlag af fælles værdier, lighed og et ønske om partnerskab. Målet er at nå frem til fuld og effektiv gennemførelse af konsultationer, samarbejde og åbenhed, så man hurtigt kan finde frem til og træffe beslutninger om en passende militær reaktion på en krisesituation og sikre en effektiv krisestyring. EU's mål med hensyn til militær kapacitet, og dem, der for de berørte lande kommer ud af NATO's initiativ vedrørende forsvarskapacitet, vil gensidigt styrke hinanden.
- Selv om EU og NATO gensidigt styrker hinanden i forbindelse med krisestyring, er der tale om organisationer af forskellig karakter. Der vil blive taget hensyn hertil i ordningerne for deres gensidige forbindelser og i den vurdering, EU skal foretage af de nuværende procedurer for forbindelserne mellem WEU og NATO med henblik på eventuelt at tilpasse dem til en EU-NATO-ramme.
- Det vil fremgå af ordningerne og de nærmere retningslinjer for forbindelserne mellem EU og NATO, at de to organisationer vil behandle hinanden som ligestillede.
- I forbindelserne mellem EU og NATO som institutioner vil der ikke ske nogen forsøksbehandling af nogen af medlemsstaterne.

I denne ånd og for at konsultationerne og samarbejdet kan ske i et ægte strategisk partnerskab om krisestyring, vil NATO's og EU's selvstændige beslutningstagning blive respekteret fuldt ud.

Konsultationerne og samarbejdet mellem de to organisationer vil blive udviklet for så vidt angår sikkerheds-, forsvars- og krisestyrings spørgsmål af fælles interesse med henblik på at give mulighed for en passende militær reaktion på en krise og sikre en effektiv krisestyring.

II. Konsultationer uden for kriseperioder

1. Der indføres en regelmæssig dialog mellem de to organisationer for at sikre konsultationer, samarbejde og åbenhed, navnlig ved møder mellem Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og Det Nordatlantiske Råd (NAC) og på ministerplan, med en hyppighed på mindst ét møde pr. formandskab, idet hver organisation dog har mulighed for at anmode om, at der holdes yderligere møder, og i den forbindelse fremlægger et forslag til dagsorden.

Der kan holdes møder mellem NATO's og EU's Militærkomitéer efter behov og efter anmodning af en af organisationerne, med en hyppighed på mindst ét møde pr. formandskab. Disse møder holdes på grundlag af fastlagte dagsordener.

Der kan ligeledes holdes møder mellem undergrupper (som f.eks. PCG¹ og PMG² eller grupperne under Militærkomitéen) inden for EU/NATO-ad hoc-grupper (f.eks. om kapaciteter) eller inden for ekspertgrupper af den art, der er i nedsat under HTF Plus for at drage nytte af NATO's ekspertise i bestemte spørgsmål.

Retningslinjerne for tilrettelæggelsen af disse møder skal aftales nærmere mellem de to organisationer.

2. I takt med behovet, og navnlig når der er tale om spørgsmål vedrørende alliancens kompetencer og ekspertise, udbygges denne dialog ved, at der i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelser og på gensidigt grundlag inviteres NATO-repræsentanter. Sådanne invitationer vil gælde NATO's generalsekretær i forbindelse med ministermøder, navnlig når forsvarsministrene deltager, formanden for NATO's Militærkomité i forbindelse med møder i EU's Militærkomité og endelig DSACEUR³, når der er møder i Militærkomitéen, for at tage hensyn til hans ansvar i medfør af den europæiske søjle i NATO og hans potentielle rolle i EU-ledede operationer.
3. En permanent kontakt mellem EU's og NATO's generalsekretærer, sekretariater og militærstabe vil ligeledes være nyttig for at sikre åbenhed og udveksling af oplysninger og dokumenter.

Med henblik herpå er der planlagt:

- kontakter mellem generalsekretærene eller mellem vicegeneralsekretæren for politiske spørgsmål og den ansvarlige i EU for spørgsmål vedrørende FESFP;

¹ NATO's Policy Coordination Group.

² Den Politisk-militære Gruppe.

³ Den allierede næstkommanderende i Europa.

- kontakter mellem NATO's internationale sekretariat og de tjenester i Rådssekretariatet, der tager sig af FESFP (Enheden for Politisk Planlægning og Hurtig Varsling¹, GDE², Situationscentret ...), navnlig med henblik på forberedelse af møder og fremsendelse af dokumenter i forbindelse hermed;
- kontakter mellem eksperter i EU's militærstab (EUMS) og deres kolleger i NATO's militærstab på grundlag af Militærkomitéens retningslinjer, navnlig med henblik på forberedelse af møder og fremsendelse af dokumenter i forbindelse hermed (herunder planlægningsdokumenter).

Samtlige disse kontakter og udvekslinger vil der regelmæssigt blive aflagt rapport om til PSC og EU's Militærkomité (EUMC).

III. Forbindelserne mellem NATO og EU i kriseperioder

- A) I en krises udbrudsfase intensiveres kontakter og møder, eventuelt på ministerplan, således at de to organisationer, med henblik på konsultationer, samarbejde og åbenhed kan føre drøftelser om vurdering af krisen og dens mulige udvikling samt om alle sikkerhedsproblemer i forbindelse hermed.

EUMC pålægger, på anmodning af PSC, den europæiske militærstab at opstille og prioritere de militære strategiske valgmuligheder. Med henblik herpå kan militærstaben, efter at have defineret de første brede valgmuligheder, i det omfang det er nødvendigt at trække på ekstern planlægningsstøtte, navnlig den sikrede adgang til NATO's planlægningskapacitet, der kan analysere og uddybe disse valgmuligheder. Dette bidrag vurderes så af EU's militærstab, som kan bestille yderligere arbejde, hvis det er nødvendigt.

I tilfælde af at EU overvejer en grundigere undersøgelse af en valgmulighed, der indebærer brug af de aktiver og kapaciteter, som NATO på forhånd har identificeret, underretter PSC NAC herom.

- B) Når en operation gennemføres med brug af NATO's aktiver og kapacitet (jf. appendiks til dette bilag)

- På grundlag af udtalelser og henstillinger fra Militærkomitéen, bistået af EU's militærstab, sender PSC via Militærkomitéen den udpegede øverstbefalende for operationen de strategiske retningslinjer, der sætter ham i stand til at udarbejde de nødvendige planlægningsdokumenter (CONOPS, OPLAN), under henvisning til den sikrede adgang til NATO's planlægningskapacitet; disse planlægningsdokumenter forelægges PSC til godkendelse;

¹ På fransk forkortet UPPAR.

² Generaldirektoratet for eksterne forbindelser.

- eksperter fra de to organisationer, som er i kontakt med DSACEUR, der er strategisk koordinator, mødes for at præcisere, hvilke på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter fra NATO's side der bliver berørt af denne valgmulighed;
- når først det er afklaret, hvilke på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter, der skal bruges til operationen, sender EU en anmodning til NATO;
- overdragelsen af de på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter, der skal bruges til EU-operationen, samt de nærmere vilkår, hvorpå de skal stilles til rådighed, herunder eventuelle tilbagekaldelsesbetingelser, fastlægges på et møde mellem PSC og NAC;
- under operationen bliver NATO informeret om anvendelsen af alliancens aktiver og kapacitet, bl.a. gennem muligheden for at holde møde mellem PSC og NAC;
- den øverstkommanderende for operationen inviteres til EUMC's møder for at aflægge rapport om operationens forløb. Han kan af formandskabet blive inviteret til møder i PSC og i Rådet (almindelige anliggender);
- PSC foreslår Rådet at afslutte operationen og underretter forinden NAC herom. EU bringer anvendelsen af NATO's aktiver og kapaciteter til ophør.

C) Når EU's operation gennemføres uden NATO's aktiver

I hele den periode, hvor EU varetager ledelsen af en operation uden NATO's aktiver, eller hvis NATO leder en krisestyringsoperation, holder de to organisationer hinanden underrettet om operationens generelle forløb.

Appendiks til BILAG VII**BILAG TIL DE PERMANENTE KONSULTATIONS- OG SAMARBEJDSORDNINGER
MELLEM EU OG NATO VEDRØRENDE IVÆRKSÆTTELSE
AF PUNKT 10 I WASHINGTON-KOMMUNIKÉET**

På grundlag af de beslutninger, der blev vedtaget af alliancen på topmødet den 24. april 1999 i Washington, foreslår Den Europæiske Union, at "Berlin Plus"-aftalen mellem de to organisationer gennemføres efter følgende retningslinjer:

1) Sikret adgang til NATO's planlægningskapacitet

Den Europæiske Union får en sikret¹ og permanent adgang til NATO's planlægningskapacitet:

- når EU undersøger valgmulighederne i forbindelse med en operation, kan udarbejdelsen af EU's strategiske militære valgmuligheder indebære, at NATO's planlægningskapacitet skal bidrage;
- for at sikre den operationelle planlægning af en operation, hvor der gøres brug af NATO's aktiver og kapacitet.

Denne adgang sikres efter følgende bestemmelser:

- generaldirektøren for EUMS sender, under EUMC's tilsyn, DSACEUR, i medfør af dennes ansvar inden for NATO's europæiske søjle, tekniske forespørgsler vedrørende planlægning med henblik på at bidrage til udarbejdelse af de strategiske valgmuligheder;
- hvad angår den operationelle planlægning, vil eksperter fra de medlemsstater, der ønsker det, uden indbyrdes forskelsbehandling have adgang til alliancens militærstab, der står for behandlingen af EU's forespørgsler;
- i tilfælde af at DSACEUR meddeler EU, at han ikke samtidig kan efterkomme EU's forespørgsel og udføre NATO's arbejde i forbindelse med en operation uden for rammerne af artikel V, indledes der en tæt konsultation på passende niveau mellem organisationerne for at finde en løsning, der, under hensyn til prioriteringerne og indsættelsen af aktiverne, er acceptabel for begge organisationer, idet den endelige afgørelse dog tilkommer NATO;
- i tilfælde af at NATO går ind i en artikel V-operation og afviser at yde eller tilbagekalder planlægningskapacitet i forbindelse hermed, vil EU have adgang til den NATO-planlægningskapacitet, der herefter er til rådighed.

¹ uden at skulle have NATO's tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

2) **Formodning om, at de på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter står til rådighed**

Arbejdet med på forhånd at identificere, hvilke kollektive aktiver og kapaciteter tilhørende alliancen der skal kunne bruges til EU-ledede operationer, foregår mellem EU's og alliancens eksperter og godkendes på et møde mellem de to organisationers Militærkomitéer med henblik på godkendelse efter hver organisations egne procedurer.

I tilfælde af at EU overvejer en grundigere undersøgelse af en strategisk valgmulighed, der indebærer brug af NATO's aktiver og kapaciteter, underretter PSC NAC herom.

I tilfælde af en EU-operation med brug af NATO's aktiver og kapaciteter, hvor der stilles på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter til rådighed for EU, indføres følgende procedure:

- eksperter fra de to organisationer mødes, efter at EU har valgt en strategi, med henblik på at præcisere, hvilke på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter der kan forventes anvendt som led i operationen;
- på forslag af EUMC, som bygger på rapporten fra EUMS, hvori der er taget hensyn til ekspertkonsultationerne, videresender PSC'en anmodning om på forhånd identificerede aktiver og kapaciteter til NAC;
- NAC besvarer PSC's anmodning. En ekspertgruppe fra de to organisationer undersøger, om de aktiver og kapaciteter, som alliancen har foreslået på anmodning af EU, teknisk set er passende;
- rådigheden bekræftes formelt på et møde mellem PSC og NAC i form af en samlet pakke, der for hele operationens varighed fastlægger de praktiske vilkår for, hvordan aktiverne og kapaciteterne stilles til rådighed, herunder de administrative, juridiske og finansielle vilkår;
- de aktiver og kapaciteter, der stilles til rådighed for EU, er til rådighed under hele operationens varighed, undtagen hvis alliancen skal lede en artikel V-operation, eller hvis en ikke-artikel V-operation får prioritet på grundlag af en konsultation mellem de to organisationer;
- nye anmodninger, der måtte blive fremsat under operationen, er underlagt samme procedure som den, der er beskrevet for den første pakke;
- under operationen holder EU NATO underrettet om anvendelsen af de NATO-aktiver og -kapaciteter, der er stillet til rådighed for EU, navnlig gennem møder mellem PSC og NAC samt gennem formanden for EU's Militærkomité, der udtaler sig over for alliancens Militærkomité.

3) Indkredsning af en række kommandomuligheder, der stilles til rådighed for EU

Der skal føres drøftelser mellem EU's og alliancens eksperter med det formål at indkredse en række muligheder med hensyn til valg af en hel eller dele af en kommandovej (øverstbefalende for operationen, øverstbefalende for styrken, øverstbefalende for enheden samt tilknyttede militærstabslementer). Drøftelserne skal også omfatte udvikling af DSACEUR's rolle, således at han kan varetage sine europæiske ansvarsområder fuldt og effektivt. Resultatet af drøftelserne skal godkendes på et møde i de to organisationers Militærkomitéer med henblik på senere godkendelse efter hver organisations egne procedurer.

- i tilfælde af, at EU overvejer en grundigere undersøgelse af en strategisk valgmulighed med brug af NATO's kommandomuligheder, navnlig hvad angår kommando over operationen, underretter PSC NAC;
- efter at Rådet for Den Europæiske Union har vedtaget en strategisk valgmulighed og valgt at bruge en øverstbefalende for operationen, sender PSC NAC en anmodning vedrørende kommandomulighederne i forbindelse med operationen;
- efter at have modtaget NAC's svar udnævner Rådet den øverstbefalende for operationen og pålægger ham gennem PSC at aktivere kommandovejen;
- hele kommandovejen skal forblive under EU's politiske kontrol og strategiske ledelse under hele operationens varighed, efter forudgående konsultation mellem de to organisationer. Inden for disse rammer rapporterer den øverstbefalende for operationen udelukkende til EU's organer om gennemførelsen af operationen. NATO underrettes om udviklingen af situationen gennem passende organer, navnlig PSC og formanden for Militærkomitéen.